GOVERNMENT OF MADRAS

BUDGET FOR THE YEAR

1960-61

10th March 1960]

VI.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

சபைத் தலைவர் அவர்களே,

1960–61-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையை இச் சபைக்கு அளிக்க முன்வந்துள்ளேன். அத்துடன் 1958—59-ம் ஆண்டின் முடிக்கப்பெற்ற வரவு-செலவுக் கணக்கும் 1959—60-ம் ஆண்டின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.[a] 1958—59-ன் திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி ரூ 2·65 லட்சம் உபரி ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் முடிவுற்ற கணக்குப்படி ரூ 1·60 லட்சம்தான் உபரி நின்றிருக்கிறது. நடைமுறை ஆண்டின் மதிப்பீடுகளின்படி உபரி ரூ. 1·39 லட்சம் ஏற்படலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருந்தது. அதற்குப் பதிலாகத் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி ரூ. 58 லட்சம்தான் உபரி எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. 1960—61-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்படி ரூ. 34 லட்சம் துண்டு விழுகிறது. சம்பளக் கமிஷன் செய்யவிருக்கும் சிபாரிசுகளை ஒட்டி ஏற்படவிருக்கும் செலவுத் தொகைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் அதிகமான துண்டு விழும். இருப்பினும் இவ்வாண்டும் புதிய வரி எதுவுமின்றியே வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (Cheers) முன்னுரை 12-02 p.m.

1960—61-ம் ஆண்டுடன் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம் முடிவடைகிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம் தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொண்ட பல்வேறு பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் எந்த அளவிற்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்பதை அளவிடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டாவது திட்ட விவரங்கள் சிலவற்றை இச்சபை முன் வைப்பது அவசியமெனக் கருதுகிறேன்.

2. விவசாய வளர்ச்சிதான் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடித்தளம். விவசாய உற்பத்தி பெருகுவதன் மூலமே தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்பட முடியும். அத்துடன் பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், விவசாயவளம் பெருகினால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வழி ஏற்படும். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயத் துறைக்கு முதலிடம் கொடுத்து விவசாயப் பொருள்கள் உற்பத்தியைப் பெரும் அளவில் அதிகரிக்கத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. விவசாயத் துறை.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 12·79 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயித்

[a] Printed as Appendix I on pages 75–155 infra.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

திருந்தோம். இந்த இலக்கை அடைவதற்குக் கீழே விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு அபிவிருத்திப் பணிகளை மேற் கொள்ள வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது:—

(1) பெரிய நீர்ப்பாசனங்கள், (2) சிறிய நீர்ப்பாசனங் கள், (3) நில அபிவிருத்தி முறைகள், (4) உரங்கள், உயர்தர வித்துக்கள், (5) முற்போக்கான விவசாய முறைகள். இந்த இலக்குகளை நாம் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றியுள்ளோம் என்பதை கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அறியலாம்:-

	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	முதல் நான்கு வருடங்களில் அதிக உற்பத்தி.
			(லட்சம் டன்)			
அரிசி ..	29·55	31·96	32·36	32·98	34·19	4·64
புன்செய் தானியங்கள்.	14·66	14·83	15·27	15·35	15·70	1·04
மொத்தம் உணவு தானியங்கள்.	44·21	46·79	47·63	48·33	49·89	5·68 (அதாவது சுமார் 6 லட்சம்)

இதைப் பார்க்கும்பொழுது முதல் நான்கு வருடங்களில் சுமார் 6 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி யிருக்கிறது என்று கணக்கிலிருந்து தெளிவாகிறது.

நிலக்கடலை, பருத்தி, கரும்பு இவைகளைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நிலக்கடலை.	8·27	8·69	9·11	9·08	9·14	0·87
			(லட்சம் பேல்கள்)			
பருத்தி ..	3·11	3·39	3·46	3·56	4·05	0·94
			(லட்சம் டன் வெல்லம்)			
கரும்பு ..	3·35	3·26	4·03	3·84	3·92	0·57

திட்டக் காலத்தில் உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி 9 லட்சம் டன் அளவில் உயருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நாம் எதிர்பார்த்த அளவு ரசாயன உரம் கிடைக்காததே இக்குறைவுக்கு முக்கிய காரணம். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இக்குறையை நிவர்த்திப்பதற்கான வழிகள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நெய்வேலித் திட்டத்தில் 350,000 டன் அம்மோனியம் சல்பேட்டுக்குச் சமமான 150,000 டன் ''யூரியா'' உரம் தயார் செய்யப்படும். 1962-ல் இந்த உற்பத்தி ஆரம்பமாகும் என எதிர்பார்க்க லாம். இதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள உரக்குறை பெரிதும் நீக்கப்படும். அதுவரையில், கிடைக்கின்ற உரத்தைச்

சரியான முறையில் வினியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நடப்பு ஆண்டில் 1·09 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்பட்டது. 1960–61-ல் 2·07 லட்சம் டன் வழங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

இரசாயன உரத்துடன் இயற்கை உரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவும் உபயோகப்படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். எல்லா முனிசிபல் நகரங்களிலும் கழிவு உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் பூர்த்தியடைந்து, உரம் நல்ல முறையில் தயார் செய்யப்பட்டு வருகிறது. பெரிய பஞ்சாயத்துக்களிலும் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சில பஞ்சாயத்துக்களில் உரம் தயார் செய்வதற்கு வேண்டிய நிலம் இல்லாத குறை இருந்து வருகிறது. அதற்கான நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம்.

இவ்வகையில் வழங்கப்பட்ட உரத்தினுடைய புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1956–57	..	..	2·53	லட்சம் டன்.
1957–58	..	..	2·59	,,
1958–59	..	..	2·80	,,
1959–60	எதிர்பார்க்கப் படுவது.		3·00	,,
1960–61	எதிர்பார்க்கப் படுவது.		4·00	,,

சிறு கிராமப்புறங்களிலும், குப்பை செத்தைகளைக் கொண்டும் மலக் கழிவுகளைக் கொண்டும் உரம் தயார் செய்யும் திட்டத்தைப்பற்றிச் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டிருந்தேன். இதன் மூலம் உற்பத்தியான உர விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

		மல உரம். (லட்சம் டன்)	குப்பை உரம். (லட்சம் டன்)	
1956–57	..	..	1·73	இந்தக் கணக்கில் அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் உற்பத்தியானது சேர்க்கப்படவில்லை.
1957–58	..	..	1·27	
1958–59	..	..	9·54	(அபிவிருத்தி வட்டாரங்களும் சேர்ந்து.)
1959–60	எதிர்பார்க்கப்படுவது.	..	9·00	
1960–61	எதிர்பார்க்கப்படுவது.	2·37	12·50	

பசுந்தழை உரத்தை உபயோகிப்பதில் மற்றப் பகுதிகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக நம் ராஜ்யம் அமைந்துள்ளது பெருமைக்குரிய விஷயம். 1960–61-ம் ஆண்டில், திட்டத்தில் எதிர்பார்த்ததுபோல் 38 லட்சம் ஏக்கராக்களுக்குப் பசுந்தழை உரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதற்காக 1,500 டன் தழை உர வித்துக்கள் வழங்கப்படும். இத்திட்டங்களில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றி கண்டுள்ளோம்.

விதைப் பண்ணைகள்.

3. சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகள் நடத்துவதில் ஏற்பட்ட குறைகளைக் களைவதற்குத் தீவிர முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு பண்ணைக்கும் பண்ணையாட்களை நிரந்தரமாக நியமிப்பதன் மூலமும், வேண்டிய கருவிகள், மாடுகள் இவைகளை வழங்குவதன் மூலமும், இப்பண்ணைகள் சரிவர நடைபெறுவதற்கான வழி ஏற்படும் என்று எதிர் பார்க்கலாம். திட்டக் கால முடிவிற்குள் 190 விதைப் பண்ணைகள் ஏற்பட்டு நடைபெற்றுவரும். நடைமுறை ஆண்டில் 22,000 டன் உயர்தர நெல் வித்துக்கள் வழங்கப் பட்டன. இதன் மூலம் 30·30 லட்சம் ஏக்கராக்கள் பயன் பெற்றுள்ளன. அடுத்த ஆண்டு 29,000 டன் வித்துக்கள் வழங்கப்படும். இவ்வாறு முதல் திட்டக் காலத்திலும் இரண்டாம் திட்டக் காலத்திலும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி களின் காரணமாக எல்லா நிலங்களிலும் உயர்தர வித்துக்கள் பயன்படுத்தப்படும்.

4. மேலே கண்டவாறு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்ததன் காரணமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு விளைச்சல் கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றிய சில புள்ளி விவரங்கள் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏக்கரா ஒன்றுக்கு விளைச்சல் 1,300 ராத்தல் (அரிசி) அளவில் உள்ளது. அகில இந்தியச் சராசரி 1958–59-ல் 816 ராத்தலாக இருந்தது. நடைமுறை ஆண்டு விளைச்சலின் கணக்குப்படி நம் ராஜ்ய சராசரி விளைச்சல் 1,344 ராத்தல் அளவிற்கு உயர்ந் திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும், விளைச்சல் ஜப்பானில் 2,650 ராத்தல், அமெரிக்காவில் 2,150 ராத்தல், சைனுவில் 1,610 ராத்தல் ஆக உள்ளது. நம் ராஜ்யத்திலும் விவசாயிகளுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால், மற்ற நாடுகளில் ஏற்படுகின்ற விளைச்சலை இங்கும் எடுக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில், ஓர் இணைக்கப்பட்ட முழுத்திட்டத்தை ஒரு ஜில்லாவில் நிறை வேற்ற, மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் ''போர்டு பௌண் டேஷன்'' என்ற அமெரிக்க நிறுவனம் உதவி அளிக்க முன் வந்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்குப் போதிய கடன் வசதி, உரம், பூச்சி மருந்து, உயர்தர விதைகள் இவைகளை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய முடியும். தஞ்சை ஜில்லாவில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக முடிவு செய்துள்ளோம்.

எண்ணெய் வித்துக்கள்

5. எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் வருடம் ஒன்றுக்கு 1·66 லட்சம் டன் அளவுக்கு அதிகரிக்க வேண்டுமென நிர்ணயித்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 0·66 லட்சம், அதாவது 66,000 டன்

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

அளவில் உயர்வு ஏற்பட்டது. நடைமுறை ஆண்டில் அது 1·53 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயருமெனஎதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே அடுத்த ஆண்டிற்குள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கை எய்துவது எளிது.

6. ஐந்தாண்டிற்குள் பருத்தி விளைச்சல் 1·55 லட்சம் பேல் அதிகரிப்பதற்குத் திட்டமிட்டோம். நடைமுறை ஆண்டு முடிவிற்குள் 0·94 லட்சம் பேல்கள் அளவிற்கு விளைச்சல் உயருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திட்டமிட்ட இலக்கு 1960–61-ல் பூர்த்தியடைந்துவிடும். பருத்தி.

7. கரும்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பல திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வடபாதிமங்கலத்திலும், பாண்டியராஜபுரத்திலும் இரு பிராந்தியக் கரும்பு அபிவிருத்திப் பண்ணைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. கடலூரில் மத்தியக் கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையமும், திருச்சி ஜில்லா குமரமங்கலத்திலும், வட ஆர்க்காடு ஜில்லா குடியாத்தத்திலும் இரு கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. கரும்புக்கு வரும் நோயைத் தடுக்கவும் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மண்வளத்தை ஆராய்ந்து கரும்பு உற்பத்திக்குச் சாதகமான நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம். இத்திட்டங்களின் மூலம் கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குத் தக்க ஆலோசனைகளைக் கூறவும், வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. திட்டக் காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருந்தபடி அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளாக இந்த இலக்கை அடைய முடியுமென நம்பலாம். நம் ராஜ்யத்தின் தற்போதையத் தேவையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் சர்க்கரை உற்பத்தியில் சுமார் 40,000 டன் பற்றாக்குறை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் இக்குறை 60,000 டன் அளவில் இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்றால் இன்னும் 6 லட்சம் டன் கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வழி செய்யவேண்டும். கரும்பு.

8. காடுகளை ஒட்டிய நிலங்களில் 46,000 ஏக்கர் அளவில் முந்திரி பயிரிடுவதெனத் திட்டமிட்டிருந்ததில் நடைமுறை ஆண்டு முடிவில் 38,000 ஏக்கர்களில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 9,000 ஏக்கராக்களில் பயிரிட ஏற்பாடு செய்யப்படும். விவசாயிகள் தங்கள் சொந்த நிலங்களில் முந்திரி பயிரிட உதவி அளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் முதல் நான்கு வருஷங்களில் 7,000 ஏக்கராவிலும் அடுத்த ஆண்டு 7,000 ஏக்கராவிலும் முந்திரி பயிர் செய்யப்படும். முந்திரி.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

தேங்காய்.

9. தேங்காய் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகத் தஞ்சை ஜில்லா வேப்பன்குளத்தில் ஒரு பிராந்திய ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறேம். தென்னம்பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான பண்ணைகள் பட்டுக்கோட்டை, திண்டிவனம், கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை, கோயமுத்தூர் ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலமும் புதிதாக ஆரம்பிக்கவிருக்கும் பண்ணைகள் மூலமும் 1960–61-ம் ஆண்டில் 2·50 லட்சம் தென்னங்கன்றுகளை விவசாயிகளுக்கு வழங்க முடியும்.

விவசாயக் கல்வி ஆராய்ச்சி.

10. புதிய முறைகளைக் கையாண்டு அதன் மூலம் விவசாய வளர்ச்சிக்கு வகை செய்ய வேண்டுமானுல், விவசாய விஞ்ஞானத்தில் பயிற்சி பெற்ற பலர் நமக்குத் தேவை. இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகக் கோவையில் உள்ள விவசாயக் கல்லூரி விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. அண்ணுமலை பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் ஓர் விவசாயக் கல்லூரியும் 1959-ல் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டக் கால முதலாவது ஆண்டிலேயே, கோவைக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 108-லிருந்து 162-ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அத்துடன் மேல் பட்டப் படிப்புக்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவைகளுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு வேண்டிய கருவிகளும் வாங்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கான ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் கோவில்பட்டி, திண்டிவனம், ஆடுதுறை, பெரியகுளம், கடலூரில் உள்ளவைகளைப் பிராந்திய நிலையங்களாக உயர்த்த ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். கோவையிலுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையம் முக்கிய மத்திய நிலையமாகத் தொடர்ந்து இயங்கிவரும்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு.

11. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் மண்வளத்தைப் பாதுகாக்கும் திட்டம் 100,000 ஏக்கராக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருந்தோம். 1958–59-ம் ஆண்டு வரை 48,000 ஏக்கரா மண்வளப் பாதுகாப்புப் பெற்றுள்ளது. நடைமுறை ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் 29,000 ஏக்கரா பயனடையும். 1960–61-ல் 36,000 ஏக்கரா நிலம் மேலும் எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆகவே மொத்தம் 113,000 ஏக்கராவில் இப்பணி நிறைவேறும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை உணர்ந்து, அவைகளை நீக்கச் "சென்னை நில அபிவிருத்தித் திட்டச் சட்டம்" சமீபத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டம் அமுலுக்கு வரும்பொழுது எல்லா

விவசாயிகளின் சம்மதத்தைப் பெற்றபின்தான் இவ்வேலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தடங்கல் நீங்கிவிடும். மேலும், தற்போதிருக்கும் ஏற்பாட்டின்படி, எல்லா வேலைகளையும் சர்க்கார் இலாகா மூலமே செய்து முடித்து, பின்னர் செலவின் ஒரு பகுதியை நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதை மாற்றும் வகையில் ஒரு புதிய ஏற்பாடு தற்போது பரிசீலனையில் உள்ளது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி, எந்த முறையில் வரப்புகள் அமைய வேண்டும் என்பதை மட்டும் அரசாங்க அதிகாரிகள் அடையாளமிட்டுக் காட்டுவார்கள். மற்ற வேலைகளை நிலச் சொந்தக்காரர்களே செய்துகொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் இதற்காகும் செலவையும் குறைத்து, கிராமங்களிலேயுள்ள மக்களின் உழைப்பையும் பயன்படுத்த முடியும்.

12. ஆங்காங்குள்ள நிலங்களின் மண்வளத்தைச் சோதனை செய்து மண்வாக்கை அறிவதன் மூலமாகத்தான் உரம், விதை இவைகளை நல்ல முறையில் உபயோகிக்க முடியும். அதற்காக டி.சி.எம். உதவியின்கீழ் ஒரு சோதனை நிலையம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஏற்பட்டு 1959-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 31-ம் தேதி வரை மத்திய அரசாங்கச் செலவில் நடந்து வந்தது. இப்போது சென்னை சர்க்கார் இந்நிலையத்தை எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் ஜில்லா ஒன்றுக்கு ஒரு நிலையமாவது ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யப்படும். மண்வளச் சோதனை.

13. முதல் திட்டக் காலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட ஒன்பது பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இரண்டு, முதல் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாகவே முடிவடைந்துவிட்டன. பாக்கியுள்ள ஏழு திட்டங்கள், அதாவது மேட்டூர்க் கால்வாய், அமராவதி, மணிமுத்தாறு, ஆரணியாறு, வைகை, சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி ஆகியவை இப்பொழுது முடிவடைந்து விட்டன. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் கீழ்க்கண்ட புதிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம்: (1) கட்டளை மேல் கால்வாய், (2) புள்ளம்பாடிக் கால்வாய், (3) வீடூர் அணைத் தேக்கத் திட்டம், (4) பரம்பிக்குள-ஆளியாறுத் திட்டம், (5) நெய்யாறு (இரண்டாவது பகுதி), (6) கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் சில இடைநிலைத் திட்டங்கள். முதல் இரண்டு திட்டங்களின் முற்பகுதி 1959-ம் ஆண்டு செப்டம்பரில் முடிவுற்றது. இத் திட்டங்கள் முழு அளவில் 1960–61-ல் நிறைவேற்றப்பட்டுவிடும். வீடூர்த் திட்டம் 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் முடிவுற்றது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் மேலே குறிப்பிட்ட திட்டங்களின் மூலம் புதிதாக 2·92 லட்சம் ஏக்கராக்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதென நிர்ணயம் செய்திருந்தோம். இவ்வாண்டு முடிவில், அதாவது நான்கு ஆண்டுகளில் 2·52 லட்சம் ஏக்கராக்கள் பாசன நீர்ப்பாசன வசதிகள்.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

வசதி பெற்றுள்ளன. 1960–61-ல் மேலும் 0·40 லட்சம், அதாவது 40,000 ஏக்கரா பாசனத்திற்கு வரும். ஆகவே திட்டமிட்டபடியே 2·92 லட்சம் ஏக்கராவும் பயனடையும்.

நமது இன்ஜினீயர்கள் திறமையுடன் பணியாற்றிக் குறித்த கால வரம்புக்குள்ளாகப் பல்வேறு பாசனத் திட்டங்களையும் கட்டி முடித்ததுமல்லாமல், செலவையும் சிக்கனமாகச் செய்து, குறிப்பிட்ட தொகைக்குக் குறைவாகவே பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கும், தண்ணீர் பயன்படுவதற்கும் இடையில் காலதாமதம் ஏற்படாத வகையில் திட்டங்கள் இணைக்கப்பட்ட முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு நமது இன்ஜினீயர்களுக்கு நம் பாராட்டு உரியது.

இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களில் மிகப் பெரியது பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறுத் திட்டம். 1958 நவம்பரில் இது ஆரம்பம் செய்யப்பட்டது. 1958–59-ல் சில பூர்வாங்க வேலைகளுக்காக 1 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் செலவு ஆயிற்று. 1959–60-ல் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவாகலாம். இவ்வாண்டில் ஆளியாறுத் தேக்கத்தை ஏற்கனவே கட்ட ஆரம்பித்துள்ளோம். அத்துடன் குடியிருப்பு வீடுகள், சாலைகள் அமைத்தல், பாலங்கள் கட்டுதல், மின்சாரக் கம்பிகள் போடுதல் போன்ற பல பூர்வாங்க வேலைகள் முடிவுறும். 1960–61-ல் பரம்பிக்குளம், துணைக்கடவு, திருமூர்த்திமலை ஆகிய இடங்களில் தேக்கங்களைக் கட்ட ஆரம்பிப்போம். மேலும், பரம்பிக்குளம், துணைக்கடவு ஆகிய இரண்டு தேக்கங்களை இணைக்கும் சுரங்க (tunnel) வேலையும் ஆரம்பமாகும். மலை வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டுபோவதற்கான வாய்க்கால் அமைக்கும் வேலைகளும் ஆரம்பமாகும். ஆளியாறுத் தேக்க வேலைகளில் கணிசமான முன்னேற்றம், அடுத்த ஆண்டில் ஏற்படுமென எதிர்பார்க்கலாம். இத்தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு போவதற்காக, பொள்ளாச்சி, உப்பாறு வாய்க்கால்களும் துரிதமாக வெட்டப்படும்.

சிறிய நீர்ப் பாசனங்கள்.

14. நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் யாவும் அனேகமாக நிறைவேறிவிட்டன. மேலும், பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளுவதென்றால், அண்டை ராஜ்யங்களில் ஓடுகின்ற ஆறுகளின் நீரை நம் பக்கம் திருப்புவதன் மூலந்தான் முடியும். மற்ற ராஜ்யங்களுடன் பேசி அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரில்தான் அத்திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதற்கான முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இதற்கிடையில் நீர்ப்பாசன வசதிகளை விரிவாக்குவதற்கு இரண்டு முறைகளே உள்ளன. ஒன்று, இருக்கின்ற நீர் வசதியைச் சிக்கனமாக உபயோகப்படுத்துவது.

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

இரண்டாவது, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்று நிறைவேற்றுவது. திட்டக் கமிஷனும் இதைப் பரிசீலனை செய்து, தற்போதுள்ள நிலைமையில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்துள்ளார்கள். இதன் மூலம் குறைந்த செலவில் குறுகிய காலத்தில் பலன் ஏற்படுவதோடு பரவலாகப் பல இடங்களும் இதன் பயனைப் பெறமுடியும். ஆகவே, நாம் சிறிய நீர்ப்பாசனங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் பெருங் கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறோம். திட்ட அளவிற்கு மேலாகவே பல பணிகளை எடுத்து முடித்துள்ளோம். குளங்களைச் சீர்படுத்தி அதன் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்க முயற்சி செய்து வருகிறோம். முதல் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் 1,319 குளங்களில் வேலை முடிவுற்றுள்ளது. 1960–61-ல் மேலும் 309 வேலைகள் முடிவுறும்.

குளங்களைச் சீரமைப்பதில் புதிய முறை ஒன்று சமீப காலமாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அதாவது, குளங்களின் ஆழத்தை அதிகப்படுத்தி அதன் மூலம் குளத்தின் பரப்பைக் குறைக்கவும், வெட்டி எடுக்கும் மண்ணைக்கொண்டு கரையை உயர்த்தவும், நீர்ப்பிடியிலுள்ள முன்வாய் நிலங்களின் மட்டத்தை உயர்த்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. குளத்தில் தேங்கும் தண்ணீர் அளவு இதனால் குறைவுபடுவதில்லை; அதே சமயத்தில் சிறிது அளவு நிலம் சாகுபடிக்குக் கிடைக்கிறது. இம்முறையின் மூலம் இதுவரை 29 குளங்கள் சீர்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 1,200 ஏக்கர் நிலமும் புதிதாகச் சாகுபடிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இவ்வாண்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட 19 குளங்களிலும், புதிதாக 20 குளங்களிலும் 1960–61-ல் வேலை நடைபெறும். இம்முறையில் அதிகப் பலன் ஏற்படுவதாக நிச்சயம் ஏற்பட்டால் இத்திட்டத்தை விரிவாக்க உத்தேசித்துள்ளோம்.

ஐந்தாண்டில் வடிகால் கிணறுகள் 3,000 ஏற்படுத்த வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 1,472 கிணறுகள் முடிவுற்றன. 1959–60-லும், 1960-61-லும் 600 கிணறுகள் வீதம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் குடியானவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்காக 1958-ம் ஆண்டு இறுதியிலிருந்து ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நில அபிவிருத்திக் கடன் சட்டத்தின் கீழ் முதன் முதலில் கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 வீதம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கிணறு வெட்டி முடிந்ததும் செலவில் 25 சத விகிதத்தை மானியமாக உதவி, பாக்கியுள்ள தொகையை நீண்ட காலத் தவணையில் வசூலிப்பதாக ஏற்பாடு. 1960–61-ல் 3,000 கிணறுகளுக்கு உதவியளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

ஆயில் என்ஜின்களும், மின்சார பம்புகளும் குடியானவர்களுக்குத் தவணைக் கடன் முறையில் வழங்கும் திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 297 ஆயில் என்ஜின்களும், 592 மின்சார பம்புகளும் வழங்கப்பட்டன. நடப்பு ஆண்டில் 60 ஆயில் என்ஜின்களும், 96 மின்சார பம்புகளும் வழங்கப்படும். 1960–61-ல் 175 ஆயில் என்ஜின்களும், 475 மின்சார பம்புகளும் வழங்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கால்நடை வளர்ப்பு.

15. விவசாய வளர்ச்சியுடன் இன்றியமையாததாக இணைந்திருப்பது கால்நடை வளர்ச்சி. விஞ்ஞான அடிப்படையில் கால்நடை வளத்தைப் பெருக்கப் பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளின் மூலம் நம் ராஜ்யத்தில் கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்த முயற்சித்து வருகிறோம்.

கேந்திர கிராம நிலையங்கள் இத்திட்டங்களில் முக்கியமானவை. திட்டக் காலத்தில் 18 கேந்திர நிலையங்கள் அமைய வேண்டுமென நிர்ணயித்திருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 12 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டன. நடப்பு ஆண்டில் 4 நிலையங்கள் ஆரம்பித்துள்ளோம். 1960–61-ல் மேலும் 5 நிலையங்கள் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 21 நிலையங்கள் திட்டக் காலத்திற்குள் ஏற்படும்.

முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் ஒன்பது செயற்கைக் கருமுறை நிலையங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. 1959–60-ல் நான்கு நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1960–61-ல் மேலும் நான்கு நிலையங்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. திட்டத்தில் எதிர்பார்த்ததைவிட ஏழு நிலையங்கள் அதிகமாகவே அமைக்கப்படும்.

திட்டக் காலத்திற்குள் 41 புதிய விஸ்தரிப்பு நிலையங்கள் ஏற்பாடு செய்யத் திட்டமிட்டிருந்தோம். அவைகளில் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 17 நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1959–60-ல் 12 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 15 நிலையங்கள் ஏற்பட்டு மொத்தம் 44 நிலையங்கள் இயங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளோம்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இரண்டு பசுப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1960–61-ல் இன்னுமொரு நிலையம் ஏற்படவும் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திட்டமிட்டிருந்தபடியே ஜில்லா ஒன்றுக்கு ஒரு ''மோட்டார் வாகனம் மூலம் இயங்கும் கால்நடை மருத்துவ நிலையம்'', ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

காடுகள்.

16. காடுகள் அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கம் பல திட்டங்கள் வகுத்துள்ளது. முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 74,000 ஏக்கராக்களில் விறகுக்கான மரங்களும், 7,000 ஏக்கராக்களில்

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

தேக்கு மரமும், 6,000 ஏக்கராக்களில் மென் மரமும் (soft wood), 400 ஏக்கராக்களில் மூங்கிலும், 200 ஏக்கராக்களில் பலரகக் காட்டு மரவகைகளும், 16,000 ஏக்கராக்களில் வாட்டில் மரமும், 2,000 ஏக்கராக்களில் யூகலிப்டஸ் மரமும், 2,400 ஏக்கராக்களில் சவுக்கு மரமும் பயிர் செய்யப் பட்டுள்ளன. மாட்டுத் தீவனத்திற்காகப் புல்வகைகள் 10,000 ஏக்கராக்களில் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடாகியுள்ளது. வரும் ஆண்டில் 16,000 ஏக்கரில் விறகு மரங்களும், 2,200 ஏக்கரில் தேக்கு மரங்களும், 1,900 ஏக்கரில் மென் மரங்களும், 6,200 ஏக்கரில் வாட்டில் மரமும், 90 ஏக்கரில் மூங்கில் மரமும், 800 ஏக்கரில் சவுக்கு மரமும் வளர்க்கப் படும். 1,500 ஏக்கரில் மாடுகள் மேய்வதற்கான புல்தரைக் காடுகள் ஏற்பாடு செய்யப்படும். இவற்றையல்லாமல் மருந்துச் செடிப் பண்ணை ஒன்றை நீலகிரியில் ஏற்படுத்து வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

1960–61-ல் கிராமப்புறங்களிலே காட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக ஒரு திட்டம் அமுலுக்கு வரும். பரீட் சார்த்தமாகச் செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென்னார்க்காடு ஜில்லாக்களில் ஆறு அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் 6,600 ஏக்கராக்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ் அபிவிருத்திக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இவ்விடங்களில் விறகுக்கான மரங்களும், மாட்டுத் தீவனத்திற்கான புல்வகைகளும் வளர்க்க ஏற்பாடு ஆகிறது. இன்னொரு முக்கியமான திட்டம், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ரப்பர் தோட்டங்கள் நிறுவுவதாகும். முதற் படியாக 3,000 ஏக்கராவில் ரப்பர் மரங்கள் நட ஏற்பாடு ஆகின்றது. இது பிற்காலத்திலே நல்ல வருவாய் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

17. இது வரையிலும் 65 பாப்லோ முறை யந்திரப் படகு கள் கட்டி அவற்றை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் தனிப்பட்ட மீனவர்களுக்கும் குறைந்த விலைக்கு வழங்கியுள் ளோம். இந்தப் படகு பலராலும் விரும்பி உபயோகப் படுத்தப்படுகின்றது. நடைமுறை ஆண்டில் 37 படகு களும், 1960–61-ல் மேலும் 30 படகுகளும் வழங்கப்படும். நைலான் வலைகள் வழங்கும் திட்டமும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக மீன் விற்பனைக்கான வசதிகள் செய்துகொள்ளவும், கடன் பளுவைத் தீர்ப்பதற்கும் மீனவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 14 லட்ச ரூபாய் வழங்கியுள்ளோம். 1959–60-ல் 4 லட்சம் ரூபாயும், 1960–61-ல் 4 லட்சமும் வழங்கப் படும். நாகப்பட்டினம், கடலூர், ராயபுரம், லீபுரம் ஆகிய இடங்களில் மீன்துறைகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். தூத்துக்குடியிலும், மேட்டூரிலும் மீன்களைச் மீன் வளம்.

சேமித்து வைப்பதற்கான இரண்டு 'உறை நிலையங்கள்' (cold storage plants) கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1960–61-ல் கன்னியாகுமரியிலும், ராமேஸ்வரத்தை அடுத்த தங்கச்சி மடம் என்ற இடத்திலும் மேலும் இரண்டு நிலையங்கள் கட்டப்படும். ஆழ்கடல் பகுதிகளில் மீன் பிடிக்கக்கூடிய திட்டம் ஒன்றை உருவாக்க முயற்சி செய்து வருகிறோம்.

சமுதாய நலத் திட்டம்.

18. நமது ராஜ்யத்தை 360 அபிவிருத்தி வட்டாரங்களாகப் பிரித்திருக்கிறோம். இந்த வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் சுமார் 66,000 மக்கள் கொண்டதாக அமையும். 1958–59 முடிய 176 வட்டாரங்களில் சமுதாய நலத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறை ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக இத்திட்டம் மொத்தம் 211 வட்டாரங்களிலே செயல்படும். அதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்தில் மொத்தமுள்ள 18,000 கிராமங்களில் சுமார் 10,500 கிராமங்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் வந்துவிடும். 1960–61-ல் மேலும் 32 வட்டாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இத்திட்டங்களுக்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 13,92 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1956–59 முடிய 6,78 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. 1959--60-ல் 2,88 லட்சமும், 1960–61-ல் 3,08 லட்சமும் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே, திட்டகாலச் செலவு 12,74 லட்சம் அளவில் இருக்கும்.

பஞ்சாயத்து அமைப்பு.

19. ஜில்லா அபிவிருத்தி சபைச் சட்டம் 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்துள்ளது. நீலகிரி, கன்னியாகுமரி, செங்கல்பட்டு ஆகிய ஜில்லாக்களுக்கு ஒவ்வொரு சபையும், மற்ற ஜில்லாக்களில் ஜில்லா ஒன்றுக்கு இரண்டு சபைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜில்லாக்களில் இதுவரையில் இயங்கி வந்த எல்லா ஆலோசனைக் கமிட்டிகளும் கலைக்கப்பட்டு, அவைகள் செய்து வந்த பணிகளை இந்த அபிவிருத்தி சபைகள் மேற்கொள்ளும். ஜில்லாவில் பல்வேறு துறைகளின் பணிகளையும் இணைத்துத் திட்டமிட, இச்சபை பெரிதும் உதவும். சென்னைப் புதிய பஞ்சாயத்துச் சட்டம் 1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து, கன்னியாகுமரி ஜில்லா, செங்கோட்டை தாலுகாப் பகுதிகளைத் தவிர, மற்ற எல்லா இடங்களிலும் அமுலுக்கு வந்துள்ளது. 1960-ம் ஆண்டின் இறுதிக்குள்ளாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டுவிடும். மூன்று தவணைகளில் எல்லா அபிவிருத்தி வட்டாரங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களைக் கொண்டுவரத் திட்டம் இடப்பட்டுள்ளது. முதல்படியாகச் சமுதாய நலத் திட்டம் அமுல் நடந்து வருகின்ற 75 வட்டாரங்களில் 1960-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதியிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் இயங்க ஆரம்பிக்கும். இரண்டாவது படியாக 130 அபிவிருத்தி வட்டாரங்கள்

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

1961-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 14-ம் தேதியிலிருந்தும், கடைசியாக உள்ள பகுதிகளில் 1961-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதியிலிருந்தும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் இயங்க ஆரம்பிக்கும். பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி பஞ்சாயத்துகளுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் நிதி வழங்குவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதற்காக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படும். இது நிர்வாகத்திலேயே ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல். அதிகாரம் ஒரே இடத்தில் குவிந்து கிடப்பதற்குப் பதிலாகப் பரவலாக மக்கள் பிரதிநிதி சபைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றது. புதிய பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொள்கின்ற அந்தக் கிராம ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களுக்கும் நடைபெறும் தேர்தல்களிலே அரசியல் கட்சிகள் ஈடுபடாமல் இருப்பது நன்மை பயக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

20. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 85 சத விகித கிராமங்களில் 45 சத விகித மக்களுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பது என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால், இப்பொழுது நடைமுறை ஆண்டின் முடிவிற்குள்ளாகவே எல்லாக் கிராமங்களிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்தாக வேண்டும் என்றும், 45 சத விகித மக்களுக்கு அதன் மூலம் பயன் ஏற்பட வேண்டும் என்றும் திட்டமிட்டு அதை நிறைவேற்றி வருகிறோம். நடைமுறை ஆண்டில் 19 கோடி ரூபாய் கடனை வழங்கப் பட்டுள்ளது. 1960–61-ல் 50 சத விகித மக்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டு 22·5 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. கூட்டுறவு.

இதுவரையிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகப் போதுமான சொத்துள்ள விவசாயிகளுக்கே கடன் வழங்கப் பட்டு வந்துள்ளது. சொத்துக் குறைவாக உள்ள குடியானவர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களாக உள்ள விவசாயிகளுக்கும் இப்பொழுது கடன் வழங்கப்படுவதில்லை. வரும் ஆண்டில் இவர்களுக்கும் கடன் வழங்குவதன் மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கட்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள முன் வந்துள்ளது. அதற்காக ஒரு நஷ்ட ஈடு நிதியும் நிறுவப் படுகிறது. இதன் மூலம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் போதிய அளவு கடன் வசதி கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை மத்திய காலக் கடன் (medium-term loan) பற்றியது. தற்போது இதற்குப் போதுமான அளவு நிதி கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லாது இருக்கின்றது. இதுபற்றி ரிசர்வ் பாங்குடன் ஆலோசனை நடத்தி வருகிறோம். மத்திய காலக் கடன் போதுமான அளவுக்குக் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் விரைவாகச் செய்யப்படும்.

திட்டக் காலத்தில் 25 பிரதம கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் நிறுவ வேண்டுமென்றும் 245 கிடங்குகள் கட்ட வேண்டுமென்றும் திட்டமிட்டிருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 14 விற்பனைச் சங்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் 11 சங்கங்கள் ஆரம்பமாகியுள்ளன. நடப்பு ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக 193 கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கும். 1960–61-ல் மேலும் 100 கிடங்குகள் கட்டப்படும். அடுத்த ஆண்டில் தொடர்ந்து எங்கெங்கு அவசியமோ அங்கெல்லாம் விற்பனைச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும்.

கூட்டுறவுப் பண்ணை.

21. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 30 கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருந்தோம். முதன் மூன்று ஆண்டுகளிலேயே 26 சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு விட்டன. நடப்பு ஆண்டில் 74 சங்கங்கள் ஏற்படுவதோடு 1960–61-ல் மேலும் 20 சங்கங்கள் நிறுவப்படும்.

பெருந் தொழில்கள்.

22. நெய்வேலிப் பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் நாம் எதிர்பார்த்தபடி முன்னேறி வருவது திருப்திக்குரிய விஷயம். இத்திட்டத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய மொத்தச் செலவு 86 கோடி ரூபாய். 1959-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முடிய 11 கோடி செலவாயிற்று. நடப்பு ஆண்டில் 15·47 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக 49 கோடி ரூபாய் இத்திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படும். இத்திட்டத்தில் முக்கியப் பகுதி நிலக்கரியை வெட்டி எடுத்தலாகும். வருஷம் ஒன்றுக்கு 35 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான இயந்திரங்கள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. 35 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி கீழ்க்கண்டவாறு உபயோகப்படுத்தப்படும்: 15 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகித்து 2·5 லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும். 5 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகித்துச் செயற்கை உரமாகிய யூரியா 1·5 லட்சம் டன் தயார் செய்யப்படும். பாக்கியுள்ள 15 லட்சம் டன் நிலக்கரியைச் சுட்ட நிலக்கரி அச்சுக்கள் தயாரிக்க உபயோகப்படுத்தப்படும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 60 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி

[Sri C. Subramaniam]

எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். திட்டமிட்டபடி மின்சக்தி, '' ஊரியா '' உரம், சுட்ட நிலக்கரி அச்சுக்கள் இங்கு தயார் செய்யப்படும். இதற்கான தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன.

நெய்வேலிப் பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகித்துச் சேலம் இரும்புக் கனிகளைக் கொண்டு இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதற்காக மத்திய அரசாங்கம் ஒரு தொழில் நுட்பக் குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

இம்மாநிலத்தில் காவிரிப் பகுதியில் பூமிக்கடியில் எண்ணெய் இருக்கிறதா என ஆராய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவது கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்த விஷயமே. நமது வேண்டுகோளின்பேரில் இந்திய அரசினர் இம்முயற்சிகளைத் தீவிரப்படுத்த ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்.

நீலகிரியில் கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக ஒரு பிரெஞ்சுக் கம்பெனியுடன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1962-ம் ஆண்டிற்குள்ளாக அங்குக் கச்சா பிலிம் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. முதல் கட்டத்தில் இதற்கு 5 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொழில் மூலம் 1,300 பேர் வேலை பெறுகிறார்கள்.

நேஷனல் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகக் கிண்டியில் ரண சிகிச்சைக் கருவிகள் (Surgical Instruments) உற்பத்தி செய்ய மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். வருஷம் ஒன்றுக்குப் பல ரகமான 20 லட்சம் கருவிகள் இதில் தயார் செய்யப்படும். இதற்கு ரஷ்ய உதவி கிடைத்துள்ளது. இதிலே 2,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்.

கூட்டுறவு முறையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மூன்று சர்க்கரை ஆலைகளும் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றன. 1960–61-ல் இருந்து இவ்வாலைகளில் உற்பத்தி ஆரம்பமாகும் என எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த மூன்று ஆலைகள் முறையே மதுராந்தகம், உடுமலைப்பேட்டை, ஆம்பூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நான்கு சர்க்கரை ஆலைகள் அமைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

தனியார் துறையிலும் பல புதிய பெரும் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முன்வந்துள்ளார்கள். சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சோடா உப்புத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி ஆரம்பமாகி

நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. கோவை ஜில்லாவில் செயற்கைப் பட்டுத் தொழிற்சாலைக்கான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கான இயந்திரங்களை வர வழைக்க ஏற்பாடாகிவிட்டது. இத்தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலதனம் 3·5 கோடி ரூபாய். சென்னை சர்க்கார் 10 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு இதில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. இதில் 1,500 பேர் வேலை பெறுவார்கள்.

ராமனுதபுரம் ஜில்லாவில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் 1960-ம் ஆண்டு மத்தியில் சிமெண்ட் உற்பத்தி ஆரம்பமாகும் என எதிர்பார்க்கலாம். இந்தத் தொழிற்சாலையின் மொத்த மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாய். முதற்படியாக, இத்தொழிற்சாலையில் ஆண்டொன்றிற்கு 66,000 டன்கள் சிமெண்ட் உற்பத்தியாகும். இறுதியாக வருடமொன்றிற்கு 132,000 டன்கள் சிமெண்ட் உற்பத்தியாகும்; 700 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்.

சேலத்தில் கிடைக்கும் மாக்னசைட்டைக்கொண்டு உயர் தர அடுப்புக் கற்கள் (Refractories) செய்வதற்காக பர்ன் அண்டு கம்பெனியார் எடுத்துக்கொண்ட திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் உள்ளது. 1961-ல் முழு அளவில் இங்கு உற்பத்தி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இங்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 1,000 டன் மாக்னசைட் செங் கற்கள் உற்பத்தியாகும்.

மேட்டூரில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு ஓர் இத்தாலிய கம்பெனியாரின் உதவியுடன் ஏற்பாடுகள் நடந்துவருகின்றன.

சிமெண்ட் உற்பத்திசெய்யும் இயந்திரங்கள், சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள் இவைகள் போன்ற பல்வேறு இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடியதும், திருவொற்றியூரில் அமைந்துள்ளதுமான தொழிற்சாலையை விரிவாக்க ராம கிருஷ்ணு அண்டு சன்ஸ் கம்பெனியார் முன்வந்து அதற்கான அனுமதியும் பெற்றுள்ளார்கள். இது பிரெஞ்சு தொழில் ஸ்தாபனம் ஒன்றின் உதவி பெற்று அமைக்கப்பெறும். இப்பொழுதே சில இயந்திரங்கள் இத்தொழிற்சாலையில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதை விரிவாக்குவதற்கு உரிய முயற்சிகள் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

ரயில்வே வாகன்கள் கட்டுவதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்று ஆவடியை அடுத்துள்ள பட்டாபிராமில் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அங்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,000 வாகன்கள் கட்டப்படும். இதன் மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாய். சென்னை சர்க்கார் பங்குத் தொகையாக 2 லட்ச ரூபாய் வழங்கியுள்ளது.

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

நாள் ஒன்றுக்கு 50 முதல் 60 டன் காகிதம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை ஒன்று மேட்டூரில் அமைக்க சேஷசாயி பிரதர்ஸ் முன்வந்துள்ளார்கள். இதற்கு வேண்டிய மூலதனம் நான்கு கோடி ரூபாய். ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன் பங்கெடுத்துக்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான இயந்திரங்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து தருவிக்க ஏற்பாடாகியுள்ளது.

ஒரு கோடி ரூபாய் முதலுடன் மாதம் ஒன்றுக்கு 15,000 மோட்டார் சக்கரங்களும், ரிம்களும் தயார் செய்வதற்காக மதுரை டி.வி.எஸ். கம்பெனியார் பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்வந்துள்ளார்கள்.

ரசாயன உரங்கள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் இரண்டை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இதற்கான ஏற்பாடுகளும் சீக்கிரம் முடிவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு பல தொழிற்சாலைகள் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட இருந்தாலும்கூட இவைகள் போதுமான அளவில் இல்லை என்பதைப்பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆகவே தொடர்ந்து இன்னும் பல கனரகத் தொழிற்சாலைகள் இங்கு ஏற்படுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த முயற்சிகளுக்கு அடிப்படையாக உள்ளவை நெய்வேலித் திட்டமும், அதை ஒட்டி ஏற்படவிருக்கும் இரும்பு உற்பத்தித் தொழிற்சாலையுமாகும். இவைகளைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

தேசீய பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் நம் தொழில் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்ந்து ஒரு பூர்வாங்க அறிக்கையை சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். இந்த அறிக்கை இப்பொழுது பரிசீலனையில் உள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தில் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய தொழிலபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை உருவாக்க இந்த அறிக்கை உதவும் என நம்பலாம்.

23. சிறு ரகத் தொழில் திட்டத்தின்கீழ் 19 முன்னோட்ட உற்பத்தி நிலையங்களும், 19 பொதுத் தொழில் வசதி தொழிற்சாலைகளும், 5 சமுதாய நல நிலையங்களும், 11 விற்பனை நிலையங்களும், ஒரு தொழில் நுணுக்கத் தகவல் நிலையமும், ஒரு கச்சாப் பொருள்கள் வழங்கும் கிடங்கும், சிறு ரகத் தொழில்கள்.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

6 உற்பத்திப் பயிற்சி நிலையங்களும் ஏற்பாடு செய்யத் திட்டமிட்டிருந்தோம். இவற்றில் 19 முன்னோட்ட உற்பத்தி நிலையங்களில் 11 ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுப் பலரகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. இன்னும் 6 நிலையங்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஆரம்பமாகவிருக்கின்றன. இந்நிலையங்களில் அழுத்த அச்சு வார்ப்பட உறுப்புக்கள் (pressure die cast parts), அய வார்ப்படம் (ferrous casting), விஞ்ஞானத்திற்கான கண்ணாடிக் கருவிகள் (scientific glass apparatus), குச்சிகளும் ஒத்துப் பலகைகளும் (splints and veneers), அச்சுகள் (dies), ஜிக்குகளும் அவற்றின் பிடிகளும் (jigs and fixtures), சுழி ஈர்ப்பு இயந்திரம் (centrifugal machines), மறைகளும் திருகாணிகளும் (bolts and nuts), சைக்கிள் உறுப்புக்கள் (cycle parts), உலோகத் தகட்டுச் சாமான்கள் (sheet metal articles) போன்ற பல பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. 1960–61-ல் மேட்டூரில் ஒரு structural தொழிற்சாலை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிவகங்கையில் ஒரு ரிப்ராக்டரி (refractory) தொழிற்சாலை அமைக்கப்படும். ஆறு பயிற்சி நிலையங்களில் இதுவரையிலும் 175 பேர்களுக்குத் தச்சு வேலை, கொல்லு வேலை, விளையாட்டுக் கருவிகள் செய்தல் போன்ற தொழில்களில் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பத்தொன்பது பொதுத் தொழில் வசதி நிலையங்களில் 13 ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பல தொழிற்சாலைகளுக்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து வருகின்றன. இதுவரை சுமார் 650 சிறு தொழில் நிலையங்கள் இதன் பலனைப் பெற்றுள்ளன. இன்னும் மூன்று தொழில் வசதி நிலையங்கள் கூடியசீக்கிரத்தில் வேலை தொடங்கும். 1960–61-ல் மேலும் மூன்று புதிய நிலையங்கள் ஏற்பாடு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளி, விருதுநகர், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பேட்டை ஆகிய இடங்களில் 1960–61-ல் மேலும் மூன்று தொழில் கருவி (tools) நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கின்றன. தனியார் துறையில் சிறு ரகத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்காகக் கடன் வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 7,700 பேருக்கு 63 லட்சம் ரூபாய் இத் திட்டத்தின்கீழ் கடனுகை வழங்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டிலும் அடுத்த ஆண்டிலும் இதே முறையில் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தொழிற் பண்ணை.

24. இரண்டு தொழிற் பண்ணைகளும் ஐந்து தொழில் காலனிகளும் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. இம்மாத முடிவிற்குள்ளாகத் தஞ்சாவூரில் இன்னொரு காலனி கட்டி முடிக்கப்படும். இந்தத் தொழிற் பண்ணைகளிலும் காலனிகளிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள 158 யூனிட்டுகளில் 157 வாடகைக்கு விடப்பட்டு அவைகளில் பல தொழில்கள்

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் 61 யூனிட்டுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. கிண்டித் தொழிற் பண்ணை 1958-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் 52 யூனிட்டுகளுடன் ஆரம்பமாயிற்று. தற்போது 78 யூனிட்டுகள் அங்கு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளன. (இச்சமயத்தில் உதவி சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்.)

சேலம், காட்பாடி ஆகிய இடங்களில் இரண்டு புதிய தொழிற் பண்ணைக் காலனிகள் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பதின்மூன்று தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிறு ரகத் தொழில்களுக்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3,54 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இதில் முதல் மூன்று வருஷங்களில் 1,95 லட்சம் செலவாயிற்று. நடைமுறை ஆண்டில் 1,00 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1960–61-ல் 1,09 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே ஐந்தாண்டுகளில் 4,04 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். தொழில் காலனிக்காக 95 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஐந்தாண்டுகளில் 1,31 லட்சம் ரூபாய் செலவாக இருக்கிறது.

25. தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு மின்சார உற்பத்தி பெருகுவது மிகவும் அவசியம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் நம் ராஜ்யத்தில் 2 லட்சத்து 56 ஆயிரம் கிலோவாட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்தோம். இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் அதை 5 லட்சத்து 71 ஆயிரம் கி.வா. அளவிற்கு உயர்த்தவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். சென்னையிலுள்ள தர்மல் மின்சார நிலையத்தை விரிவுபடுத்தியதன் மூலமாக 30 ஆயிரம் கி.வா. 1958-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் அதிகரித்திருக்கிறது. பெரியாறு நீர் விசை மின்சார உற்பத்தி நிலையம் முடிவு பெற்று, 1·05 லட்சம் கி.வா. மின்சக்தி உற்பத்தியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குந்தா மின்சாரத் திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றது. இத்திட்டத்திற்குக் கனடா நாட்டு சர்க்கார் சுமார் 10 கோடி மதிப்புள்ள இயந்திரங்களைக் கொடுத்து உதவியுள்ளது. குந்தாத் திட்டம் மற்ற நாடுகளும் பார்த்து அதிசயிக்கக்கூடிய முறையில் வெகு விரைவில் நமது இஞ்சினீயர்களால் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய இஞ்சினீயர்களுக்கு நமது பாராட்டுக்கள் உரியன. இந்தத் திட்டம் இம்மாத இறுதியில் நமது பிரதம மந்திரி அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்படும். இதில் இரண்டு மின் சக்தி உற்பத்தி நிலையங்கள் உள்ளன. இரண்டு நிலையங்களும் இயங்கும் பொழுது 1 லட்சத்து 80 ஆயிரம் கி.வா. மின்சக்தி உற்பத்தியாகும். மின்சாரப் பெருக்கம்.

கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுக்கும் திட்டத்திற்கு ஒரு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவில் 4,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டு 32,000

விவசாயப் பம்பு செட்டுகள் இயங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தின், முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 5,013 கிராமங்கள் மின்சார வசதியைப் பெற்றுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 1,000 கிராமங்கள் இவ்வசதியைப் பெறும். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள சுமார் 18,000 கிராமங்களில் 10,000 கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெற்றிருக்கும். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 47,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியுள்ள இரண்டு ஆண்டுகளில் சுமார் 28,000 பம்புகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்படும். கிராமங்களுக்கு மின்சாரவசதி செய்து கொடுப்பதற்கென லைசென்ஸ்தாரர்களுக்கு ரூ 25 லட்சம் கடன் வழங்குவதற்கும் 1960–61-ல் மின்சார போர்டுக்குக் கொடுக்கும் கடன் தொகையில் வகை செய்திருக்கிறோம்.

இத் திட்டக் காலத்தில் மின்சாரத் துறைக்காக 53·25 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. 1956–59 வருஷங்களில் 41·64 கோடி செலவாகியுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் 11 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டுமென்று மதிப்பிடப்பட்டு இருந்ததற்குப் பதிலாக 14 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவாகும் என்று இப்பொழுது கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் 12 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய உத்தேசித்துள்ளோம். மேலே கூறப்பட்ட செலவினங்களில் கனடா நாட்டிலிருந்து பெற்ற இயந்திரங்களின் கிரயம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதையும் சேர்த்தால் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் இத்துறைக்கு 53 கோடிக்குப் பதிலாக 77 கோடி ரூபாய் செலவு ஏற்படும். திட்டமிட்ட அளவில் மின்சக்தி உற்பத்தி விரிவடைந்திருந்தாலும்கூட நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படவிருக்கும் தொழில் வளர்ச்சியையும் கிராமங்களுக்கு மேலும் மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்படுத்தும் திட்டத்தையும் மனதிற்கொண்டு பார்த்தால் இன்னும் அதிகமான அளவில் மின்சக்தியைப் பெருக்குவது அவசியமென்பது தெளிவாகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள நீர் விசை எல்லாவற்றையும் அநேகமாக உபயோகப்படுத்திவிட்டோம். தற்போதுள்ள உற்பத்தி பெரும்பாலும் நீர் விசையைக் கொண்டு ஏற்படுவதால் கோடைக் காலங்களில் மின்சக்திப் பற்றுக்குறை அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. நெய்வேலியில் அமைக்கப்படும் மின்சார உற்பத்தித் திட்டம் ஓரளவு இந்தக் குறையை நீக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். கோடைக் காலத்தில் அல்லாமல் மற்றக் காலங்களில்மட்டும் மின்சக்தியை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய வகைகளையும் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். அணுசக்தி மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதனாலும் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணமுடியும். அத்துடன்

19th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

அண்டை ராஜ்யங்களில் உள்ள மின்சார அமைப்புகளுடன் இணைப்பதன் மூலமாக மின்சக்தியை எல்லா இடங்களிலும் சரிவர உபயோகிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட முடியும். ஆகவே இதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் மின்சக்திக்குச் சமீப காலத்தில் கட்டணம் ஓரளவு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கட்டணம்கூட உற்பத்தி விலைக்கும் குறைவாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். விவசாயி களுக்கு மின்சக்தி வழங்குவதில் குறைந்தபட்சக் கட்டண முறையைப் (minimum guarantee) பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டியும் தன்னுடைய அறிக்கையைச் சர்க்காருக்கு சமர்ப்பித்துள்ளது. அறிக்கை யைப் பரிசீலனை செய்து கூடியசீக்கிரத்திலே உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

26. தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பத் தொழிற் பயிற்சியும் விரி வடைவது மிகவும் அவசியம். ஆகவே இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் புதிய தொழிற் கல்லூரிகள், தொழிற் பள்ளிகள், பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றை நிறுவத் திட்டமிட்டோம். பொறியியல் பட்டம் பெற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்காகக் கிண்டி கல்லூரியில் 1956—57-ல் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை 125-லிருந்து 170-ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1957—58-ல் 275-க்கு மேலும் உயர்த் தப்பட்டது. கோயம்புத்தூர் சர்க்கார் கல்லூரியில் வருஷம் ஒன்றுக்கு சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண் ணிக்கை 75-லிருந்து 120-க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தொழிற் கல்வி.

(இச்சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்)

இப்பொழுதுள்ள கல்லூரிகளில் வருஷம் ஒன்றுக்கு மேலும் 200 மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு 1960—61-ல் ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஆகவே திட்ட முடிவில் வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,357 மாணவர்கள் பொறியியல் கல்லூரிகளிலே சேர்வதற்கு வசதி ஏற்படும். முதல் திட்ட இறுதியில் இது 637-ஆக இருந்தது. பொறியியல் பாடங்களில் மேல்பட்டப் படிப்புக் கான ஏற்பாடு கிண்டி இஞ்சினீயரிங் கல்லூரியில் செய்யப்பட் டுள்ளது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் நாகப்பட்டினம், சேலம், செட்டிநாடு, பொள்ளாச்சி, ஆவடி, விருதுநகர், தாளையூத்து, அண்ணாமலைநகர், காஞ்சீபுரம், வேலூர், நாகர்கோயில் ஆகிய இடங்களில் புதிய தொழிற் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1960—61-ல் சீர்காழி, குடியாத்தம் ஆகிய இடங்களில் மேலும் இரண்டு தொழிற் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இத்தொழிற் பள்ளி களில் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,122 மாணவர்கள் சேர்வதற்கான வசதி இருந்ததை 3,012 மாண வர்கள் சேர்வதற்கான அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளோம்.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

தொழிற் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒட்டி ஜூனியர் டெக்னிகல் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டிலேயே அது ஆரம்பம் செய்யப்பட்டு மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் முழுதும் நிறைவேற்றப்படும்.

நடப்பு ஆண்டில் இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னலஜி, சென்னையில் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கான கட்டிடங்கள் கட்ட ஆரம்பித்து உள்ளார்கள்.

இப்பொழுது தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களும் நிலையங்களும் 10 இருக்கின்றன. இவற்றில் 4 இரண்டாவது திட்டத்தின்கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மற்ற ஆறும் 1—11—1956 மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுத் திட்டக் காலத்தில் விரிவு படுத்தப்பட்டன. இப்பத்து நிலையங்களும் கடலூர், நாகப்பட்டினம், விருதுநகர், பேட்டை, கிண்டி, மதராஸில் இரண்டு, மதுரை, கோயமுத்தூர், நாகர்கோயில் ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ளன. இந்தப் பத்து நிலையங்களிலும் மொத்தம் 2,668 மாணவர்கட்கு இடம் இருக்கிறது. இந்தத் தொகையில் 1,212 இடங்கள் இரண்டாந் திட்டக் காலத்தில் அதிகமாக்கப்பட்டவையாகும். இவற்றில் ஏழு நிலையங்களின் மாணவர் தொகையை 1960–61-ல் இன்னும் 500 வரை அதிகப்படுத்தத் திட்டமிட்டுள்ளோம். 1960–61 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ 8·80 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நாகர்கோயிலில் இன்னும் ஒரு நிலையம் 1960–61-ல் தொடங்க ஏற்பாடாகியுள்ளது. இதில் 200 பயிற்சியாளர் இடம் பெறுவர். இந்த நிலையத்திற்காக ரூ. 4·54 லட்சம் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ளோம். இரண்டாம் திட்டக் கால முடிவில் இந்நிலையங்கள் அனைத்திலும் அதிகப்படுத்தப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை 1,912-ஆக இருக்கும்.

கைத்தறி.

27. நமது ராஜ்யத்தில் 4·6 லட்சம் கைத்தறிகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்திற்குள் சுமார் 2 லட்சம் கைத்தறிகளைக் கூட்டுறவு அடிப்படையில் இயக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் சுமார் 75,000 தறிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 18,000 தறிகளைக் கூட்டுறவு முறைக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கைத்தறித் துணி விற்பனை விலை வகையில் சலுகை கொடுப்பதற்காக 75 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

கைத்தறித் தொழில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கான பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(லட்சம் ரூபாய்)
ஆராய்ச்சி, தொழில் முறைப் பயிற்சி ..	9
விற்பனை, விளம்பரம்	7
குடியிருப்பு வசதிக்காக	15
கைத்தறித் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	5
பட்டு, செயற்கைப்பட்டு நெசவுத் தொழில்	6

இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் கைத்தறிக்காக 4,14 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்ய முடிவு செய்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளிலேயே 4,00 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப் பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் 1,25 லட்ச ரூபாய் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1960–61-ல் இத் துறைக்காக 1,29 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே திட்டக் காலச் செலவு 6,54 லட்சம் அளவில் இருக்கும்.

கதர்

28. கிராமப் பகுதிகளில் புதிய வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்துவதற்கும், வருடங்களில் சில மாதங்கள் மட்டும் வேலை கிடைத்து மற்றக் காலங்களில் வேலையில்லாது கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு உதவவும் கதர்த் திட்டம் பெரிதும் பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது. சென்னை சர்க்கார் 1947-ம் ஆண்டிலிருந்தே கதர்த் திட்டத்திற்கு ஒரு முக்கிய இடம் கொடுத்து, அதை நடத்தி வந்துள்ளது. இந்தப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளால் இன்றைக்கு 2·5 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் வேலை பெற்றுள்ளார்கள். தனியார் துறையில் நடத்தப்பட்டுவரும் கதர்த் திட்டங்களிலும் பல லட்சக்கணக்கான ஏழை மக்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கான வசதியை கதர்த் தொழிலின் மூலம் பெற்றுள்ளார்கள். சர்க்கார் துறையில் வருடத்திற்கு வருடம் கதர்த் துணி உற்பத்தி பெருகிக்கொண்டே வந்துள்ளது. 1958–59-ம் ஆண்டில் 58·44 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான கதர் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இவ்வாண்டு அது ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயருமென எதிர்பார்க்கிறோம். வரும் ஆண்டுகளிலும் உற்பத்தி இதே அளவில் இருக்கும்.

அம்பர் சர்க்காத் திட்டமும் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. தற்போது 30 பரிசிரமாலயங்களில் அம்பர் ராட்டையில் நூல் நூற்கும் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு

வருகிறது. இப்பயிற்சி மூன்று மாத காலம் நடைபெறுகிறது. இம்முறையில் ஒவ்வொரு பரிசிரமாலயத்திலும் வருடம் ஒன்றுக்கு 400 பேர் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இதுவரை 15,000 பேர்களுக்கு மேல் பயிற்சி பெற்றுள்ளார்கள். 1960–61-ல் மேலும் 16,000 பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிட்டு அதற்காகப் புதிய பரிசிரமாலயங்கள் 9 திறக்க ஏற்பாடாகியுள்ளது. இவ்வாண்டு 5 லட்சம் கஜம் அம்பர் நூல் துணி உற்பத்தியாகும். அடுத்த ஆண்டில் உற்பத்தி இரட்டிப்பு ஆகலாம் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

உற்பத்தியாகும் துணிகளை விற்பனை செய்வதுதான் முக்கியம். அதற்காகப் பல இடங்களில் விற்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்போதிருக்கும் 38 நிலையங்களுக்கு மேல் 1960-61-ல் 20 புதிய விற்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்படும். சென்ற ஆண்டில் கதர் மொத்த விற்பனை 68 லட்ச ரூபாய்க்கு ஆயிற்று. இவ்வாண்டு, முதல் எட்டு மாதங்களிலேயே 61 லட்சம் அளவிற்கு விற்பனையாகியுள்ளது. ஆகவே இவ்வாண்டில் மொத்தம் 90 லட்ச ரூபாய் கதர் விற்பனையாகலாம் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

குடியிருப்பு வசதி.

29. தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 2,700 வீடுகள் கட்ட முடிவு செய்துள்ளோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 516 வீடுகள் கட்டி முடிந்தன. நடப்பு ஆண்டில் 446 வீடுகள் கட்டப்படும். அடுத்த ஆண்டில் 1,350 வீடுகள் கட்ட நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்களுக்கான வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில் 3,748 வீடுகள் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாகக் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது. முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 1,351 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் 846 வீடுகள் கட்டப்படும். 1960–61-ல் 55 லட்ச ரூபாய் நிதி இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தவகையான திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 2,08·11 லட்சம். இப்பொழுது 2,78·67 லட்சம் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சேரிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 6,970 மனைக்கட்டுகள் தயாரிக்கவும் 2,600 கட்டிடங்கள் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டது. முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 1,209 மனைக்கட்டுகள் மட்டும் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நடப்பு ஆண்டில் 1,219 மனைக்கட்டுகள் ஏற்பாடு செய்யப்படும். அத்துடன் 950 வீடுகளும் கட்டப்படும். 1960–61-ல் 2,740 மனைக்கட்டுகள் தயாரிக்கவும் 1,134 வீடுகள் கட்டவும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே திட்டக் காலத்தில் 5,168 மனைக்கட்டுகளும் 2,084 வீடுகளும் முடிவடையும். திட்டக் காலச் செலவு 1,68 லட்சம் என்று நிர்ணயித்ததற்குப் பதிலாக 1,69 லட்சம் செலவழியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

30. ராஜ்யப் பெருவழிகளை அமைப்பதில் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் சிமெண்ட் ரோடு 10 மைல் அளவிற்கும், ஆஸ்பால்டிக் காங்கிரீட் ரோடு 28 மைல் அளவிற்கும், தார் ரோடு 325 மைல் அளவிற்கும் அமைக்கத் திட்டமிடப் பட்டது. முதல் நான்கு வருஷங்களில் 8 மைல் சிமெண்ட் ரோடும், 19 மைல் ஆஸ்பால்டிக் காங்கிரீட் ரோடும், 325 மைல் தார் ரோடும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1960–61-ல் 3 பர்லாங்கு சிமெண்ட் ரோடும், 5 மைல் ஆஸ்பால்டிக் காங்கிரீட் ரோடும், 22 மைல் தார் ரோடும் அமைக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற சாலைகளில் 397 மைல் நீள மண் சாலைகளைக் கப்பி ரோடுகளாக மாற்ற வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 217 மைல் கப்பி ரோடுகள் போடப் பட்டன. அடுத்த ஆண்டு 116 மைல் ரோடு மேலும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். சாலைகளைத் திருத்தி அமைப்பதற்காக 28 திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளும் இவ்வாண்டிற் குள்ளாகவே செய்து முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. மேலும் 14 புதிய திட்டங்கள் 1960–61-ல் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். திட்டத்தில் 105 சிறிய பாலங்களும் 46 பெரும் பாலங்களும் கட்ட நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் 82 சிறிய பாலங்களும் 27 பெரும் பாலங்களும் கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் 16 சிறிய பாலங்களும் 16 பெரும் பாலங்களும் எடுத்துக்கொள்ள வகைசெய்யப்படும். சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபடி ஜில்லா போர்டு களின் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்த எல்லா முக்கியச் சாலை களையும் சர்க்காரே தங்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வந்துள்ளனர். முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் ஜில்லா போர்டு சாலைகளுக்குரிய இலக்குகளும் முடிக்கப்பட்ட பணிகளும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன :— சாலைகள்.

	1956—61 இலக்குகள்.	1956—60-ல் முடிக்கப் பெற்றவை.
தார் ரோடுகள் முதலியன ..	74	102
புதிதாகக் கப்பி போடுதல் ..	708	667
சிறு பாலங்கள்	131	95
பெரும் பாலங்கள்	35	11
புதிய சாலைகள் அமைத்தல் ..	1,700	947

1960–61-ல் முடிக்க வேண்டிய வேலைகளின் அளவு இன்னும் நிர்ணயம் ஆகவில்லை.

1960–61-ல் 81 லட்ச ரூபாய் அளவிற்குப் பெருஞ்சாலை வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இவ்வேலைகளில் புதிய சாலைகள் அமைப்பதற்கு 5 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்படும். மத்திய சாலை நிதியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் சாலைத் திட்டத்தில் முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 266 மைல் தார் ரோடு அமைக்கவும், 37 மைல் புதிய ரோடு அமைக்கவும்,

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

25 சிறிய பாலங்கள் கட்டவும், 74 மைல் கப்பி ரோடு போடவும், 18 மைல் சிமெண்ட் காங்கிரீட் ரோடுகள் அமைக்கவும், 24 பெரும் பாலங்கள் கட்டவும் மத்திய சாலை நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணிகள் செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் செலவான தொகை 2,04 லட்சம் ரூபாய். 1960–61-ல் இந்த நிதியிலிருந்து மேலும் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

ஆரம்பக் கல்வி.

31. ஆறு வயது முதல் பதினான்கு வயது வரை உள்ள எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாயமாகவும் இலவசமாகவும் 1960-ம் ஆண்டிற்குள்ளாகக் கல்வி அளிக்கப்படவேண்டுமென அரசியல் சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை உணர்ந்து இந்த இலக்கைக் குறித்த காலத்தில் அடைவது அசாத்தியம் என்ற முடிவிற்கு வந்துள்ளோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக 6 வயதிலிருந்து 11 வயது வரையுள்ள குழந்தைகள் எல்லோரையும் பள்ளியில் சேர்க்கவேண்டுமென்கின்ற முறையில் இந்த இலக்கு மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒட்டி நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பல புதிய ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஆண்டுதோறும் ஆரம்பித்து வருகின்றோம். வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,735 புதிய வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று திட்டத்தில் வகுத்திருந்தோம். அதன் மூலமாக ஒவ்வோர் ஆண்டும் 6 வயது முதல் 14 வயது வரையுள்ள ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கவேண்டுமென்றும் நிர்ணயித்திருந்தோம். முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 6,068 புதிய வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவைகளில் 4·23 லட்சம் குழந்தைகள் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள். நடப்பு ஆண்டில் மேலும் 1,735 வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் சேர்க்கப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் ராஜ்யத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதியில் 6, 7 வயதுள்ள குழந்தைகள் அனைவரையும் பள்ளியில் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

இரண்டாவது திட்டக் கால முடிவில் நாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாகச் சுமார் 32 லட்சம் குழந்தைகள் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 1 முதல் 5 வகுப்புகளில் சேர்ந்து படிப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவர்களில் 6 முதல் 11 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 27·25 லட்சமாக இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வயதிற்குள் இருக்கக்கூடிய குழந்தைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 45 லட்சம் அளவில் இருக்கும். ஆகவே மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மேலும் 17 லட்சம்

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

குழந்தைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும். மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்கான முறைகள் வகுக்கப்படும்.

எல்லாக் குழந்தைகளையும் பள்ளியில் சேர்க்கவேண்டுமானுல், சட்ட மூலமாகக் கட்டாயப்படுத்துவதனுல் மட்டும் இதில் வெற்றி காண முடியாது. முக்கியமாக ஏழைக் குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வந்து சேரவேண்டுமானுல் சில முக்கியமான வசதிகளை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுப்பது அவசியம். இதற்காக நம் ராஜ்யத்தில் ஏழைக் குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிகளிலே மத்தியான உணவு கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாகப் பல லட்சக்கணக்கான ஏழைக் குழந்தைகள் கட்டாயப்படுத்தப்படாமல் தாங்களாகவே பள்ளிகளில் வந்து சேர்ந்து கல்வி பயில ஆரம்பித்துள்ளார்கள். ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் மத்தியான உணவிற்காக நாள் ஒன்றுக்கு 10 நயா பைசா வீதம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இதில் பொதுமக்களும் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்கிற முறையில் சர்க்காரிடமிருந்து 6 நயா பைசாவும் பொதுமக்களிடமிருந்து 4 நயா பைசாவும் பெறவேண்டும் என்று முடிவு செய்து இந்த அடிப்படையில் இத்திட்டம் தற்போது இயங்கி வருகிறது. சென்ற டிசம்பர் முடிய 21,347 ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே மொத்தம் 7·5 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மத்தியான உணவு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எண்ணிக்கையில் 8-வது வகுப்பு வரை படிக்கின்ற குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் திட்டம் இன்னும் சுமார் 1,000 பள்ளிகளில் மட்டுமே அமுலாகவில்லை. இந்த ஆண்டின் இறுதிக்குள்ளாக அப்பள்ளிகளிலும் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பமாகும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். நடப்பு ஆண்டில் 60 லட்ச ரூபாய் பட்ஜெட்டில் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனுல் அதற்கு அதிகமாகவும் செலவாகலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டிற்கு 80 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிருேம். ஆனுல் செலவு ஒரு கோடி அளவிற்கு ஆகலாம் எனத் தோன்றுகிறது. எல்லாக் குழந்தைகளும் பள்ளிகளுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்படும்பொழுது முதல் ஐந்து வகுப்புகளில் சுமார் 50 லட்சம் குழந்தைகள் இருப்பார்கள். அவர்களில் குறைந்தது 17 லட்சம் குழந்தைகளுக்காவது இந்த மத்தியான உணவு வசதியைச் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்காக சர்க்கார் நிதியிலிருந்து 2 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். மக்களிடமிருந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு 1·5 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மூன்ருவது திட்டக் காலத்தில் இந்த அளவிற்கான செலவிற்கு ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். பொதுமக்களிடையே இருக்கக்கூடிய ஆர்வத்தின் காரணமாக இந்தப் பணியை நிறைவேற்றமுடியும் என்றே நம்புகிருேம்.

மத்தியான உணவுத் திட்டம் பரவலான முறையில் நடைபெற்று வரும்பொழுது இதில் ஆங்காங்குச் சில குறைகள் தென்படுவது இயற்கையே. அக்குறைகளைப் பரிசீலனை செய்து அவற்றை நீக்க வழி காணுவதற்கு மூன்று அசெம்பிளி அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்று நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து தங்களுடைய அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பார்கள். அத்துடன் அங்கத்தினர்களும் இதில் சிறிது அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியம். பொது மக்களினுடைய ஒத்துழைப்பின் மூலந்தான் இத்திட்டத்தில் வெற்றி காணமுடியும்.

பள்ளிச் சீரமைப்பு இயக்கத்தின் மூலமாகப் பள்ளிகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்குப் பெரு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 80-க்கு மேற்பட்ட பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாநாடுகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இந்த இயக்கத்தின் காரணமாகப் பொதுமக்கள் பல்வேறு பணிகளை மேற்கொண்டு பள்ளிகளுக்குப் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துள்ளார்கள். இதுவரை பொதுமக்கள் ஏற்றுக் கொண்ட திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பு சுமார் 4·5 கோடி ரூபாய். அதில் 2 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மகாநாடுகளிலேயே ரொக்கமாகவும் பொருளாகவும் பணிகள் மூலமும் மக்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதன் மூலமாகப் பொதுமக்களிடமிருந்து கல்வித்துறைக்கான பல வசதிகளைப் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணிகளை ஏற்றுத் திறமையாக நடத்திவரும் கல்வி இலாகா அதிகாரிகளுக்கு நம் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். ஆசிரியர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இதுவரையில் அவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளில் சம்பள உயர்வு மட்டும் மாதம் ஒன்றுக்கு 17 ரூபாய் அளவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மட்டும் சர்க்காருக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு அதிகரிக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் என்ன சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் விஷயம் சம்பளக் கமிஷனுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

உயர்நிலைக் கல்வி.

32. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 450 புதிய வகுப்புகள் ஆரம்பித்து, 14 முதல் 17 வயது வரை உள்ள மாணவர் 18,000 பேர் 4, 5, 6 பாரங்களில் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தோம். இதுவரை 552 புதிய வகுப்புகள் ஏற்பட்டு 22,000 மாணவர்கள் அதிகமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1960-61-ல்

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

மேலும் பல புதிய வகுப்புகள் ஏற்படுத்தப்படும். அதற்கான வசதிகளைச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அநேக திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

33. தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் திட்டமிட்டுச் செய்வதற்காகத் '' தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் குழு '' ஒன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்குழு பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து தமிழ் மொழி நல்ல முறையில் வளர்வதற்கான திட்டங்களை வகுத்து வருகின்றது. தமிழ் மூலமாக பி.ஏ. வகுப்புகளில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முடிவு மிக முக்கியமானது. கோயம்புத்தூரில் உள்ள சர்க்கார் கலைக் கல்லூரியில் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து பி.ஏ. முதல் வருஷ வகுப்பில் பாடங்களைத் தமிழ் மொழி மூலம் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பம் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகப் புத்தகங்கள் தமிழிலே இப்பொழுது தயாராக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1963–64-ல் இருந்து எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பி.ஏ. வகுப்புகளில் தமிழ் மொழி மூலம் சொல்லிக்கொடுக்க ஆரம்பம் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களின் துணை வேந்தர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து இம்முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞானக் கல்வி, தொழில் கல்வி ஆகியவைகளைப் பொறுத்த வரையில் தொடர்ந்து இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு ஆங்கிலமே போதனை மொழியாக இருந்து வரும். அகில இந்திய அடிப்படையில்தான் இந்தப் பகுதிகளில் மாறுதல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென முடிவு செய்திருக்கிறோம். தமிழ் வளர்ச்சி.

இவ்வாறு தமிழ் போதனை மொழியாகின்ற சமயத்தில் ஆங்கிலத்தையும் நம்முடைய மாணவர்கள் நல்ல முறையிலே கற்பதற்கான வசதிகள் செய்வது அவசியம். கீழ் வகுப்புகளிலிருந்தே ஆங்கிலத்தை நல்ல முறையில் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரை ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 6 வது வகுப்பிலிருந்துதான் ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அடுத்த ஆண்டிலிருந்து 5-வது வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்க ஆரம்பிக்கப்படும். பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முறையைச் சீர்திருத்தவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து, அதற்காக பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலினுடைய உதவியைக் கொண்டு, செகண்டரி கிரேட் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முறையில் மறு பயிற்சி அளிப்பதற்காக ஒரு திட்டம் வகுத்துச் சென்ற மூன்று மாதங்களாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் இம்மறுபயிற்சி அளிக்க இரண்டு வருஷ காலத்திற்குமேல் ஆகலாம்.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

பின்தங்கிய வகுப்பினர்.

34. சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய பகுதியினர் நலனை ஒட்டிய திட்டங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இதுவரை மத்திய அரசாங்கத்தார் நேரே கொடுத்து வந்த உபகாரச் சம்பளச் சலுகைகளை இனி ராஜ்ய சர்க்கார் மூலமாக வழங்க ஒப்புக்கொண்டு அதற்கான நிதியை நம்மிடம் ஒப் படைத்துள்ளார்கள். உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய தாமதங்கள், இதனால், அடுத்த ஆண்டிலிருந்து நீங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதுவரை 14,000 மாணவர்களுக்கு மாணவர் விடுதிகளில் தங்குவதற்கான வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஹரிஜன மாணவர்கள் விடுதிகளைச் சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்கிற திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 96 மாணவர் விடுதிகள் சர்க்காரால் எடுத்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1960–61-ல் மேலும் 31 மாணவர் விடுதிகள் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்படும்.

மருத்துவம்-சுகாதாரம்.

35. கிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வைத்திய வசதிகள் ஏற்பாடு செய்வதற்காக அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் இதுவரை 122 பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1960–61-ல் மேலும் 20 நிலையங்கள் திறக்கப்படும். 112 நிலையங்களில் பணியாற்றும் டாக்டர்களுக்கும் மற்றப் பணியாளர்களுக்குமான குடியிருப்பு வசதிக்காகக் கட்டிடங்கள் கட்ட ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. பிரதம நிலையங்களில் பணியாற்றும் டாக்டர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துள்ளோம். இச்சலுகைகளின் காரணமாகப் போதிய அளவு டாக்டர்கள் இந்நிலையங்களில் பணியாற்ற முன் வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை விரிவாக்கவும் அபிவிருத்தி செய்யவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் சர்க்கார் மருத்துவ நிலையங்களில் 9,812 படுக்கைகளுக்கு வசதி இருந்தது. திட்டக் கால முடிவிற்குள்ளாக இது 15,000 அளவிற்கு உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது செங்கல்பட்டு, பாளையங்கோட்டை, ராமநாதபுரம் ஆகிய இடங்களில் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. தாலூகா தலைநகரத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் எல்லாம் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. அவைகளுக்கான கட்டிடங்களை விஸ்தரிக்கவும் பல்வேறு வசதிகளைப் பெருக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக 3,15 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு மருத்துவ நிலையங்களினுடைய கட்டிடங்களுக்காகச் செலவிடப்படும்.

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

மலேரியா வியாதியை முழுவதும் அகற்றுவதற்கான விரிவான திட்டம் ஒன்றை நடைமுறையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக நடப்பு ஆண்டில் 1,14 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்படும். அடுத்த ஆண்டில் 1,04 லட்ச ரூபாய் செலவாகும். இதன் மூலமாக ராஜ்யத்தில் மலேரியா உள்ள இடங்களில் தக்க மருந்துகளை உபயோகப்படுத்தி அவ்வியாதியை முழுவதும் அகற்றிவிட முடியும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டமும் எதிர்பார்த்தபடி முன்னேறி வருகிறது. இப்பொழுது நகரப் புறங்களில் 26, கிராமப் புறங்களில் 64 குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. சென்னை நகரில் தாய்மார்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய 43 நிலையங்களும், ஆண்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய 32 நிலையங்களும் இயங்கி வருகின்றன.

கிராமப் புறங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து அதற்காகப் பல திட்டங்கள் வகுத்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. திட்டக் காலத்தில் 8,500 கிணறுகளும் 340 இணைக்கப்பட்ட திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமெனத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இந்த வேலைகள் எல்லாம் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக முடிவு அடையும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆற்றோரங்களில் அமைந்திருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் ஏற்படும் வியாதிகளைத் தடுப்பதற்காக அக்கிராமங்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வழங்கக்கூடிய ஒரு திட்டம் அமுலில் இருப்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்ததே. இத்திட்டங்கள் முதலில் தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஆகிய ஜில்லாக்களில் நடந்து வந்தன. இப்பொழுது மதுரை, வட ஆர்க்காடு, செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களிலும் இத்திட்டம் அமுலுக்கு வந்துள்ளது. 334 கிராமங்களில் இவ்வாண்டு முடிவிற்குள்ளாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். நகரப் புறங்களிலும் நகரக் குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டாவது திட்டக் கால முடிவிற்குள்ளாக 50 முனிசிபல் நகரங்களிலும் 15 பெரிய பஞ்சாயத்து நகரங்களிலும் குடி தண்ணீர்த் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும். இதன் மூலம் 32 லட்சம் மக்கள் பலன் அடைவார்கள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

36. ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நமது சாதனைகளை விரிவாக எடுத்துக்காட்டக்கூடிய வெளியீடு ஒன்று அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழிலும் இருக்கிறது; ஆங்கிலத்திலும் இருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் மொத்தம் ரூ. 1,52 கோடியளவிற்குத்

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வருஷமும் கீழ்க்கண்டவாறு திட்டப் பணிகளுக்காகச் செலவாகி வந்துள்ளது :—

	(ரூபாய் கோடியில்.)
1956–57	28·7
1957–58	30·3
1958–59	34·6
1959–60 (திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு).	39·5
1960–61 (மதிப்பீடு)	38·4
மொத்தம் ..	1,71·5
இத்துடன் குந்தாத் திட்டத்திற்காகக் கனடாவிலிருந்து கிடைத்த இயந்திரங்களுக்கான விலை கூட்டப்பட வேண்டும். அதன் மொத்தம் ..	9·3
ஆக மொத்தம் ..	1,80·8

அதிகமாகச் செலவாகியிருக்கும் தொகையில் பெரும் பகுதி உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான துறைகளுக்காகவே செலவாகியுள்ளதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கும் துறைகள்—

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மின்சாரம்	24,00
விவசாயமும், சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டமும்	3,00
நீர்ப்பாசனம்	2,00
தொழில்	3,00
கல்வி	2,00
சுகாதாரம், குடியிருப்பு வசதிகள் ..	1,00
	35,00

திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் நிதி வசதி கீழ்க்கண்டவாறு கிடைத்துள்ளது—

	முதலில் நிர்ணயித்தபடி.	நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறபடி.	
	(ரூபாய் கோடியில்)		
திட்டமொத்த அளவு	1,52	1,81	
புது வரிகள் மூலம் திரட்ட வேண்டியது	13	20	
பொதுமக்களிடமிருந்து கடன் எழுப்புவதன் மூலம்	33	47	{ 38 *9
சிறு சேமிப்பு மூலம்	8	10	

* 9 கோடி ரூபாய் மின்சார போர்டு கடனைத்திரட்டியது.

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

	முதலில் நிர்ணயித்தபடி.	நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறபடி.
	(ரூபாய் கோடியில்)	
ராஜ்யப் பொது நிதியிலிருந்தும் மின்சார போர்டிலிருந்தும் சாதாரணச் செலவுகள் போக ஏற்படும் உபரி	25	14
மத்திய சர்க்கார் உதவி கடனுகவும் மான்யமாகவும்	73	90 { 81, † 9 }
	1,52	1,81

பொது நிதியிலிருந்து 25 கோடி திட்டச் செலவுக்காகக் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்ததில் 14 கோடிதான் கிடைத்துள்ளது. அதற்கு முக்கிய காரணம் திட்டக் காலத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டதுதான்.

	வருடம் ஒன்றுக்கு.	திட்ட காலத்தில்.
1956 நவம்பரில் கொடுத்த உயர்வு (நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ரூ. 5 முதல் ரூ. 7 வரை)	2	$2 \times 4\frac{1}{2} = 9{\cdot}0$
1957 மார்ச்சில் கொடுக்கப்பட்டது (ரூ. 7 முதல் ரூ. 5 வரை) ..	1·8	$1{\cdot}8 \times 4 = 7{\cdot}2$
1959 ஜனவரியில் கொடுக்கப் பட்டது (நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ரூ. 5)	1·8	$1{\cdot}8 \times 2\frac{1}{4} = 4{\cdot}0$
		ரூ. 20·2 கோடி.

இவ்விதம் 20·2 கோடி ரூபாய் சம்பள உயர்வில் திட்டக் காலத்தில் செலவு செய்துள்ளது. இதற்காக மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் உதவி மொத்தம் 9 கோடி ரூபாய்.

37. ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் இவர்களுடைய சம்பள விகிதங்களைப் பரிசீலனை செய்து சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்ய ஒரு சம்பளக் கமிஷனை நியமித்திருக்கிறோம். அதன் அறிக்கை கிடைத்ததும் கமிஷன் செய்துள்ள சிபார்சுகளைப் பரிசீலனை செய்து சர்க்கார் முடிவுகள் எடுக்க வேண்டும். அதையொட்டி ஏற்படுகின்ற செலவுக்கு மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

† 9 கோடி ரூபாய் குந்தா வகையில் கனடா உதவி மூலம் கொடுத்தது.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

விலைவாசிகள்.

38. இவ்வாறு சர்க்கார் ஊழியர்களின் ஊதிய உயர்வின் காரணமாக நிர்வாகச் செலவு, வருடம் ஒன்றுக்குப் பல கோடிக் கணக்கில் அதிகரிக்க நேரிடுகிறது. இதற்கு அடிப் படையான காரணங்கள் யாவை என்பதைப்பற்றி ஆராய்வ தவசியம். விலைவாசிகள் மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டே போகின்ற காரணத்தால் ஒரு குறித்த அளவு சம்பளம் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துவோருடைய வாழ்க்கை நிலை, பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் சம்பள உயர்வு கேட்க வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இதே கஷ்டங்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சங்கடத் தைத் தவிர்க்க ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது அவசியமு மாகிறது ; அத்துடன் அது நியாயமுங்கூட. ஆனால் விலை வாசிகள் உயர்ந்திருக்கும் அளவிற்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க முடிவதில்லை. ஆகவே இப்பகுதியினரிடையே ஊதிய உயர்வு பெற்ற பின்பும் மனக்கசப்புத் தொடர்ந்து இருந்து வரு வதைக் காண்கிறோம். மேலும் ஊதிய உயர்வின் காரண மாகத் தொழில்களின் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலையும் உயருகிறது. ஆகவே பொதுவாகப் பொருள்களின் விலை ஏறுமுகமாகவே இருந்து வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற் படுகிறது. விலை உயர்வு மேலும் ஓரளவுக்கு ஏற்படும் பொழுது மறுபடியும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவ்வாறாக ஒரு சுழலில் மாட்டிக் கொண்டு விலை உயர்வும், அதையொட்டி ஊதிய உயர்வும், அதைத் தொடர்ந்து மேலும் விலை உயர்வுமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டே போகக்கூடிய நிலையைக் காண்கிறோம். சர்க்கா ரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அதிகச் செலவைச் சரிகட்டப் புதிய வரிகள் போட வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வரிப் பணம் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான சேவைகளுக்கோ அல்லது அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கோ பயன்படாமல் நிர்வாகச் செலவிலேயே அழிந்து விடுகின்ற காரணத்தால் பொது மக்களிடையேயும் அதிருப்தி வளர ஆரம்பிக்கிறது. மேலும், பல்வேறு பணிகளையும், குறித்த செலவில் முடிக்க முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே குறித்த அளவில் செலவு செய்தாலும் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்குப் பலன் ஏற்படாது போய்விடுகிறது. தொழில் துறையிலேயும் இதே நிலையைத்தான் காண்கிறோம். உற்பத்திப் பெருக் கில்லாமலேயே ஊதிய உயர்வு கொடுக்கும்பொழுது தொழில் களில் வருவாய் குறைகிறது. ஆகவே தொழிலை விஸ்தரிக் கவோ அல்லது புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கோ ஆன மூலதனம் தொழில்களில் போதிய அளவு சேராமல் தொழில் வளர்ச்சியும் குன்றிவிடுகிறது. புதிய புதிய தொழில்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் மக்களுடைய சேமிப்பிலிருந்து போதுமான மூலதனம் கிடைக்கவேண்டும். விலையுயர்வின் காரணமாகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்குச் சேமிக்கக்

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

கூடிய சக்தியே இல்லாது போய் விடுகிறது. இதன் காரணத்தால்தான் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் விலையுயர்வினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை எடுத்துக் காட்டியிருந்தேன். அங்குக் குறிப்பிட்டது போலத் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தாறுமாறாகக் கட்டுப்பாடில்லாத விலையுயர்விற்கும் பெரிய முரண்பாடுள்ளது என்பதை உணர வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுக்கும் இத்தருணத்தில் இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விலைவாசிகளை, அதிலும் முக்கியமாக அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலைவாசிகளை, ஓரளவுக்குள் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை வகுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை மறுமுறையும் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

39. இதுவரை கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்து திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் திட்ட இலக்குகளுக்கு மேலாகவே நம் ராஜ்யம் காரியங்களைச் சாதித்து வெற்றி கண்டிருப்பது நன்கு விளங்கும். நமது நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையில் இயங்கியதே இச்சாதனைக்கு முக்கிய காரணம். ஒவ்வொரு இலாகாவினரும் தாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட இலக்குகளை அடைவதற்கான முறையில் ஆர்வத்துடன் பணியாற்றியுள்ளார்கள். முன்பெல்லாம் பெரும்பாலும் பல வேலைகள் வருடக் கடைசியில் அவசர அவசரமாகச் செய்து முடிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்து வந்தன. இப்போது ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு மூன்று மாதங்களிலும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைப் பங்கிட்டு வருடம் முழுவதிலும் தொடர்ந்து வேலை நடக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஒவ்வொரு மூன்று மாதத்திற்குப் பின்பும் சென்ற மூன்று மாதங்களின் சாதனைகளை ராஜ்ய அபிவிருத்திக் குழுவின் கூட்டத்தில் ஆய்வதற்கான முறை வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு ஆய்கின்ற காலத்தில் பணிகள் நிறைவேற்றுதலில் இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களை உடனடியாக நீக்க முடிகிறது. குறித்த காலத்தில் குறித்த அளவு வேலைகளை முடிப்பதற்கு இம்முறை பெரிதும் உதவியிருக்கிறது. இருப்பினும் சில பழங்கால நடைமுறை விதிகள், வேகமாகப் பணிகள் ஆற்றுவதற்குத் தடையாக இருப்பதையும் காண்கிறோம். நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற புதிய பொறுப்புகளுக்கேற்ப விதிகளும் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டியது அவசியம். அத்துடன் குறித்த வேலையை முடிப்பதற்கு இன்னார்தாம் பொறுப்பு என்பதையும் அவசியம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னும் பெரிய அளவில் திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டுமென்றால் அதற்கான மாறுதல்களைச் செய்து நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்காகவும் விரைவாகவும் இயங்குவதற்கான வழி செய்வது அவசியம்.

மேலே குறிப்பிட்ட விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான யோசனைகளைச் சொல்வதற்காக எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழுவின் ஒத்துழைப்புடன் நம் ராஜ்யத்தில் அபிவிருத்திக்கான நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்க முடியுமென நம்புகிறேன்.

1958-59-ம் வருஷத்திய கணக்கு.

40. சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த பொழுது 1958-59-ம் வருஷத்திய திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி வரவு இனம் ரூ. 69,49 லட்சம் என்றும் செலவு இனம் ரூ. 66,84 லட்சமாகும் என்றும், ஆகவே உபரி ரூ. 2,65 லட்சம் அளவில் இருக்கும் என்றும் கணக்கிடப்பட்டது. அந்த ஆண்டிற்கான முடிவுற்ற கணக்குகள் இப்பொழுது கிடைத்திருக்கின்றன. அதன்படி வரவு ரூ. 69,95 லட்சமாகவும் செலவு ரூ. 68,35 லட்சமாகவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 1,60 லட்ச ரூபாய்தான் உபரி ஏற்பட்டுள்ளது. அதிகச் செலவுக்கு முக்கிய காரணம் எல்லா கெஜட் பதிவு இல்லாத ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் 1958 டிசம்பரிலிருந்து 5 ரூபாய் அதிக ஊதியம் கொடுத்ததேயாகும். கைத்தறித் துணிக்கு விற்பனை விலை வகையில் சலுகைக்காக எதிர்பார்த்ததைவிட 35 லட்சம் ரூபாயும், கட்டிடங்கள் முதலியவைகளில் 71 லட்ச ரூபாயும், அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. வருஷக் கடைசியில் கையிருப்புத் தொகை ரூ. 3,28 லட்சம்.

1959-60 திருத்திய மதிப்பீடு.

41. சென்ற ஆண்டின் அறிக்கையின் பிரகாரம் 1959-60-ம் வருஷத்திய வரவு ரூ. 73,08 லட்சமாகவும் செலவு ரூ. 71,69 லட்சமாகவும் மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 1958-ல் டிசம்பரில் கொடுத்த சம்பள உயர்வு இந்த மதிப்பீடுகளிலும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இதன் மூலமாக வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,80 லட்சம் ரூபாய் செலவு அதிகப்பட்டுள்ளது. திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி வரவு ரூ 78,30 லட்சம் ஆகவும் செலவு ரூ. 77,72 லட்சமாகவும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. உபரி 58 லட்ச ரூபாய் அளவில் நிற்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வரிப் பங்குகளில் எதிர்பார்த்ததைவிட 75 லட்ச ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. நம் ராஜ்ய இனங்களில் மோட்டார் வாகன வரியில் 41 லட்சமும், மத்திய விற்பனை வரியில் 20 லட்சமும், தமாஷா வரியில் 15 லட்சமும், ஸ்டாம்புகளில் 43 லட்சமும் அதிக வருமானம் கிடைக்கலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய அதிக வருமானம் பெரும்பாலும் வரி அல்லாத மற்ற இனங்களில் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த வருவாய் அதிகரிப்புக்குத் தகுந்த பிரகாரம் திட்டச் செலவும் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம்.

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

ரெவின்யூக் கணக்குச் செலவினங்கள் திருத்திய மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் 77,72 லட்சம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிதி நிலை அறிக்கையில் கண்டதைவிட 6,03 லட்ச ரூபாய் அதிகச் செலவு ஏற்படலாமெனக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஊதிய உயர்வின் காரணமாக ஏற்படும் செலவு நீக்கி 4,23 லட்சம் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவை களில் 1,49 லட்சம் கல்விக்காகவும், 1,16 லட்சம் சுகாதாரத் துறைக்காகவும், 58 லட்சம் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்காக வும், 71 லட்சம் கட்டிடங்கள் ரோடுகள் இவைகளுக்காகவும் அதிகச் செலவு வகையில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 75 லட்ச ரூபாய் எதிர்பாராத செலவு நிதிக்கு (Contingency Fund) ஒதுக்கியதால் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 56 லட்ச ரூபாய் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

42. நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 10,59 லட்சம் மூலதனச் செலவு ஏற்படுமென மதிப்பிட்டிருந்தோம். இப்பொழுது அது ரூ. 12,77 லட்ச அளவில் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ரூ. 31 லட்சம் ஜமீன்தாரி ஒழிப்புக்காகவும், ரூ. 85 லட்சம் முக்கியமாகப் பரம்பிக்குளத் திட்டச் செலவுக்காக நீர்ப் பாசனத் துறையிலும், சென்னை ராஜ்யக் கூட்டுறவு பாங்கு களுக்கும் ஜில்லா மத்திய பாங்குகளுக்கும் பங்கு நிதிக்காகக் கொடுத்தது 1,20 லட்ச ரூபாயும் ஆக அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூலதனச் செலவைப் பற்றி பட்ஜெட் அறிக்கைக் குறிப்பில் விவரமாக விளக்கம் கொடுக்கப்பட் டுள்ளது. மின்சாரத் துறையில் ஏற்படும் செலவு தனியாக மின்சார போர்டுக் கணக்கில் காட்டப்பட்டுள்ளது. 11 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிட்டிருந்ததற்குப் பதிலாக இப்பொழுது 14 கோடி ரூபாய் செலவாகலாம் என்று மதிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை குந்தாத் திட்டத் திற்காகக் கனடா மூலம் கிடைத்த இயந்திரங்களின் மதிப்பைத் தவிர்த்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனடாவிலிருந்து பெற்ற இயந்திர வகையில் மின்சார போர்டுக்கு மேலும் அதிகச் செலவு ரூ. 9,34 லட்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்ய நிதியி லிருந்து மின்சார போர்டுக்கு ரூ. 18,84 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

மூலதனச் செலவு 1959–60

நடைமுறை ஆண்டில் பொதுவாக நிதி வசதி நிலைமை திருப்திகரமாகவே உள்ளது. இவ்வருஷத்தியக் கணக்கு 3,73 லட்சம் ரூபாய் இருப்புடன் முடியுமென எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

43. 1960–61-ல் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரெவின்யூக் கணக்கில் வரவு ரூ. 80,87 லட்சமாகவும், செலவு ரூ. 81,21 லட்சமாகவும் இருக்கின்றன. இதனால் ரூ. 34

1960-61 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.

[Sri C. Subramaniam] [10th March 1960

லட்சம் துண்டு விழுகிறது. ரூ. 81 கோடி ரெவின்யூ வரவு-செலவில் இந்தச் சிறு தொகை துண்டு விழுவது ஒரு பெரிய காரியமல்ல.

நடைமுறை ஆண்டுத் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் ஏற்படும் வரவைக் காட்டிலும் அடுத்த வருஷத்தில் ரூ.2,57 லட்சம் அதிகம் வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த அதிக வரவு, மத்திய வரிகள் (ரூ. 64 லட்சம்), பொது விற்பனை வரி (ரூ. 38 லட்சம்), முத்திரைத் தாள்கள் (ரூ. 25 லட்சம்), மோட்டார் வாகன வரி (ரூ.11 லட்சம்), வட்டி (ரூ.85 லட்சம்), இதர இனங்கள் (ரூ. 34 லட்சம்) என்ற தலைப்புகளில் கிடைக்கலாம். அடுத்த ஆண்டில் ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவு, நடப்பு ஆண்டைவிட ரூ. 3,49 லட்சம் அதிகமாக இருக்கும். செலவுக் கணக்கில் அதிகப் பற்றைக் காட்டக்கூடிய இனங்கள், கடன் தீர்ப்புப் பணிகள் (ரூ. 1,71 லட்சம்), கல்வி (ரூ. 72 லட்சம்), தொழில்கள் (ரூ. 80 லட்சம்), சமுதாய நலத் திட்டம் (ரூ. 25 லட்சம்) என்பனவாகும். 1959–60-ன் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டிற்கும் 1960–61 வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் நிதி நிலைக் குறிப்பில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. 1960–61 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அபிவிருத்திக்கான செலவினங்கள் பின்வருமாறு :—

	(ரூபாய் லட்சங்களில்.)
கல்வியும், விஞ்ஞானத் துறைகளும் ..	15,53
மருத்துவம்	4,80
பொதுச் சுகாதாரம்	2,08
விவசாயம்	3,12
கால்நடை வளர்ப்பு	1,11
கூட்டுறவு	1,88
தொழில், வழங்கு துறைகள் ..	4,89
ஹரிஜன முன்னேற்றம்	2,95
சமுதாய நலத்திட்டங்கள்	3,31

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம்.

44. 1959–60 ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டு நடைபெற்று வந்த பணிகளோடு கிராமங்கட்குக் குடிதண்ணீர் வழங்கும் பணி மட்டுமே நடைபெற்றன. இவற்றோடு பக்கத்திலுள்ள பெரு வழியிலோ அல்லது ரயில்வே நிலையத்திலோ கொண்டு சேர்க்கின்ற சாலைகளை அமைத்தல், கிராமப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவற்றையும் 1960-61-ல் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் மேற்கொள்ளுகிறது.

10th March 1960] [Sri C. Subramaniam]

இந்திய அரசாங்கத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்காக ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இந்த ராஜ்யத்தின் பங்கு ரூ 50 லட்சம் அளவில் இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கலாம். ராஜ்ய அரசாங்க நிதியிலிருந்தும் இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளோம். ஆகவே 1960-61-ல் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ரூ. 75 லட்ச அளவிற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

45. 1960–61-ல் மூலதனச் செலவுக்காக 10,85 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செலவு விவரம் வருமாறு :— 1960-61 மூலதனச் செலவு.

கட்டிடங்கள், சாலைகள் ரூ. 3,70 லட்சம் ; நீர்ப்பாசனம் ரூ. 1,71 லட்சம் ; சிறிய நீர்ப்பாசனம் ரூ. 1,06 லட்சம் ; தொழில் வளர்ச்சி ரூ. 1,69 லட்சம் ; பஸ்கள் வாங்க ரூ 53 லட்சம் ; எஞ்சிய தொகை பலவகை இனங்களில் செலவிடப்படும். மின்சார அபிவிருத்திச் செலவு ரூ 12,07 லட்சம் ஆகுமென எதிர்பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் கொடுக்கும் கடன் போக மீதித் தொகையை மின்சார போர்டு தனது நிதியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும்.

46. 1960–61-ல் கடனுக வழங்க மொத்தம் ரூபாய் 16.46 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூ. 5·66 லட்சம் மின்சார போர்டுக்கு அதன் மூலதனச் செலவுக்காகக் கொடுக்கப்படும். சென்னை நகர சபைக்கு ரூ. 84 லட்சமும், நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்ட்டுக்கு ரூ. 74 லட்சமும், பல்வேறு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் குடிதண்ணீர், சாக்கடைத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 1,48 லட்சமும், குடியானவர்களுக்காக ரூ. 2,68 லட்சமும், தொழில் அபிவிருத்திக்காக ரூ. 28 லட்சமும், கைத்தறித் தொழிலுக்காக ரூ. 24 லட்சமும், குடியிருப்பு வசதி வகைகளுக்காக ரூ.85 லட்சமும், சமுதாய நலத் திட்டத்திற்காக ரூ. 1,20 லட்சமும் கடனுக வழங்கப்படும். கடன் வழங்கும் வகைகள்.

47. நாம் முன்பு எழுப்பிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் வகையில் அடுத்த ஆண்டில் ரூ 7,17 லட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் நம் சர்க்காரின் பங்கு ரூ. 3,66 லட்சம், ஆந்திர, மைசூர், கேரள சர்க்கார்களின் பங்கு ரூ. 3·51 லட்சம். அடுத்த ஆண்டு மூலதனச் செலவுக்கு வழி செய்வதற்காக 10 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் எழுப்ப வேண்டியிருக்கும். நிதி வழி வகை.

48. புதிய விற்பனை வரிச் சட்டம் சென்ற ஏப்ரல் 1-ந் தேதியிலிருந்து நடைமுறையிலிருந்து வருகிறது. இச்சட்டத்தினுல் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை ஒரு ஆண்டிற்குப் பின் ஆராய்ந்து ஏதாவது வரி விலக்கவோ அல்லது குறைப்போ அவசியமானுல் அவைகளைக் கவனிப்பதாகம் இந்தச்சட்ட இச்சபையில் வரிச் சலுகைகள்.

விவாதிக்கப்பட்டபோது உறுதிகொடுக்கப்பட்டது. அதையொட்டிக் கீழ்க்கண்ட பொருள்களின் மீதுள்ள விற்பனே வரி நீக்கப்படுகிறது :—

(1) காய்கறிகள், உருளேக்கிழங்கு, பழங்கள், வெற்றிலே, வாழையிலே, பூக்கள், முட்டை, இறைச்சி, மீன். (கரகோஷம்).

(2) உள்நாட்டுச் செக்கில் உற்பத்தியாகும் எண்ணெய்.

(3) தேயிலேப் பசுந்தழை (green leaf tea).

முடிவுரை.

49. இவ்வாண்டு எனது உரை வழக்கத்திற்கு மாருகச் சிறிது நீண்டுவிட்டதற்கு அங்கத்தினர்கள் என்னே மன்னிப்பார்கள் என நம்புகிறேன். இவ்வுரையை முடிக்கு முன் நிதி இலாகாப் பொறுப்பை நிர்வகிப்பதில் எனக்குப் பெரிதும் உதவி புரிந்துவரும் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வாண்டிலிருந்து திட்டத் துறையையும் திரு. டி. ஏ. வர்கீஸ் அவர்களே ஏற்றுப் பணியாற்றி வருகிருர். புதிய திட்டத்தை வகுப்பதிலும், நிதித் துறையை நிர்வகிப்பதிலும் திரு. வர்கீஸ் அவர்களும் அவர் கீழ்ப் பணியாற்றும் திரு. வெங்கிட்டரமணன், திரு. குகன் ஆகியோரும் ஆற்றி வரும் அரிய பணிக்கு நாம் எல்லோரும் நம் பாராட்டுதலேத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

50. 1960-61-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இச்சபை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் என்னுரையை முடிக்கிறேன்.

1-19 p.m.

MR. SPEAKER : இந்த அறிக்கையின்மீது பொது விவாதம் நாளேக் காலே ஆரம்பமாகும். இப்போது சில செய்திகள் படிக்கிறேன்.